

Εταιρ. Ηπειρωτικών Μελετών
Παρασκευαστούλου 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

από τη φθορά
Οδ. Ελευθέρου

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ * ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15, 105 52 ΑΘΗΝΑ * ΕΤΟΣ 19ον * ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 113 * ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2001

ΣΗΜΕΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ Αδελφότητα - Εφημερίδα

ΟΛΕΣ οι Αδελφότητες ετεροδημοτών, ιδρύθηκαν από την ανάγκη να μην αποκοπούν οι χωριανοί από τη γενέτειρα, από το χωριό τους και οι ίδιοι ετεροδημότες να μη "χαθούν", αλλά να επικοινωνούν άμεσα και έμμεσα με κάποιο έντυπο.

ΟΜΩΣ, να επικοινωνούν με το χωριό τους, να διατηρήσουν ήθη και έθιμα και κατά το δυνατόν να προσφέρουν και να συμπαρίστανται στο χωριό, ως μικροί, ταπεινοί αρωγοί στους φορείς του χωριού τους, χωρίς να θέλουν να μπλέκονται στα πόδια τους ή, προς Θεού, να τους υποκαταστήσουν!

Από την ίδρυσή της το 1979, με την υπ' αριθ. 413 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η Αδελφότητά μας προσπάθησε να ανταποκριθεί σ' αυτή της την αποστολή.

Επιγραμματικά, σχεδόν, ενδεικτικά και δειγματοληπτικά αναφέρουμε:

- Πρόσφερε στην Παναγία του χωριού μας, εκκλησιαστικά βιβλία, σημαίες - γιρλάντες, τη μία από τις δύο καμπάνες στο νεόκτιστο καμπαναριό της.

- Προβολείς και μικρόφωνα στο ναό του Αγίου Γεωργίου, απονομή δημοσίου επαίνου στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, για την ανακαίνιση - επέκταση του ιδίου ναού, σε ειδική εκδήλωση στο χωριό μας στις 13-8-1989 (βλέπε φ. 41).

- Όλα τα εκκλησιαστικά βιβλία στην εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα.

- Αναπαλαίωση του παλιού δημοτικού μας σχολείου (ελπίζουμε να γίνει μουσείο).

- Παγκάκια στην πλατεία, στον περίβολο του Αγίου Γεωργίου και της Παναγίας.

- Κατ' επανάληψη, χρηματική επιχορήγηση και αθλητικό υλικό στην ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού μας.

- Βιβλία για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του Πολιτιστικού μας Συλλόγου "Ο ΠΥΡΣΟΣ", καθώς και πατάρι ογδόντα (80) τετρ. μέτρων, για εκδηλώσεις.

- Όργανα στην παιδική χαρά μας.

- Αποκατάσταση της βρύσης στη «Σπηλιά» και αισθητική διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου.

- Δώρα, βιβλία, σε αποφοιτήσαντες μαθητές του δημοτικού σχολείου και βιβλία για τον εμπλουτισμό της σχολικής βιβλιοθήκης.

- Ίδρυση και λειτουργία του Πολιτιστικού Κέντρου στο χωριό, με κόστος 5.182.000 δραχμές, με τη συμπαράσταση τεχνικών χωριανών τους οποίους ευχαριστούμε.

- Εξοπλισμός με έπιπλα του Πολιτιστικού Κέντρου, με ανάλογο οικονομικό κόστος.

- Εκδρομές σε διάφορα μέρη της Ελλάδας και πολιτιστικούς χώρους.

- Ετήσιες συνεστιάσεις, ο καθιερωμένος ετήσιος χορός, η ετήσια κοπή της πίτας της Αδελφότητας, καθώς και άλλες συνεστιάσεις σε κέντρα για τη σύσφιξη των σχέσεων και νέων γνωριμιών.

Αυτά, όπως προαναφέραμε, **δειγματοληπτικά!**

Αλλά και αυτά, **αν δεν είχε προσφέρει η Αδελφότητα**, φίλε μας, από το φτωχό της βαλάντιο, χάρη στην αυθόρμητη οικονομική συμπαράσταση χωριανών και πολλών φίλων της Αδελφότητας, οπωσδήποτε και την πανθομολογούμενη χρηστή διαχείριση, το ότι η ίδια λειτουργήσε χωρίς κανένα διάλειμμα είκοσι δύο (22) χρόνια, εκδίδοντας με συνέπεια και σύνεση από τον Οκτώβριο του 1982 τα **"ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ"**, είναι αρκετό! Είναι αρκετό, γιατί:

α). Ήταν και είναι Αδελφότητα και εφημερίδα σημείο αναφοράς, κρίκος σύνδεσης και επικοινωνίας των απανταχού Σελλαδιτών.

β). Είναι, προς το παρόν, το μοναδικό έντυπο καταγραφής της ιστορίας του χωριού μας, των ηθών και εθίμων, της καθημερινής επικαιρότητας, από άξιους και ικανούς Σελλαδίτες.

γ). Διπλασίασε τον αριθμό των φύλλων της εφημερίδας μας, χάρη στην εγγραφή νέων συνδρομητών μη χωριανών μας.

δ). Πλούτισε το θεματολόγιο με ποικιλία θεμάτων επιμελημένων από περισσότερους αρθρογράφους. **Ζητάμε όμως και την αρθρογραφική συμμετοχή πολλών άλλων.**

ε). Πρόβαλε και προβάλλει το χωριό μας σ' ολόκληρο το νομό Άρτας και πολύ πιο πέρα, με θετική απήχηση. Γι' ΑΥΤΟ και Γι' ΑΥΤΑ είναι αρκετή, πολύτιμη και αναγκαία η ύπαρξη και λειτουργία του διδύμου **ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ**.

- Η όποια, η όση και από όποια **μεμονωμένα άτομα** κακόβουλη κριτική, ακόμα και συκοφαντία, δείχνει και αποδεικνύει μικροψυχία, μικρόνοια και αγνωμοσύνη χαμαιλέοντων **κάθε τύπου και εποχής**, που δεν μας ξενίζει! **Και φυσικά δεν μας κλονίζει. ΚΑΝΕΝΑΣ** δεν είναι επιστρατευμένος, αλλά μόνον ΑΥΤΟΣΥΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΣ!

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΧΑΒΕΛΑΣ

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ: ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

"Νυχτωμένοι στρατοκόποι
στα σκοτάδια που γυρνάτε,
σαν τι νάναι που ζητάτε;...
- Τι ζητάμε; Φως διαβάτη.

Γ. ΒΕΡΙΤΗΣ

Η εισβολή των ναρκωτικών συντελείται νωχελικά, αθόρυβα και ανεπαίσθητα με την παρηγοριά του παυσίπονου, την ελπίδα της εμπνεύσεως θάρρους και την προσδοκία της φυγής από την φθορά του άγχους. Η συνέχεια έχει τραγικότητα. Ο χρήστης χάνει μόνιμα εκείνο που πρόσκαιρα κέρδισε. Η "φυγή" εμπλέκεται στην ματαιότητα του ονείρου που δεν πραγματώνεται. Η δήθεν ελευθερία από τον εαυτό του χαλκεύει τα δεσμά του. Γίνεται δούλος εκείνου που δήθεν τον λυτρώνει, συνέννοχος με αυτούς που συνεργάζεται, υπεύθυνος για όσους παρασύρει. Ζει και συζεί αλλοτριωμένος. Ο περίεργος συντροφισμός που δημιουργείται είναι ψεύτικος, επίπλαστος και φθαρτικός του ατόμου, της οικογένειας και της κοινωνίας, γιατί δεν αναπνέει από το μεγαλείο του αληθινού κοινωνισμού, αλλά προσπαθεί να ανανεωθεί από την πνιγνή ατμόσφαιρα της φθοράς χωρίς ελπίδα.

Η κοινωνία μας δεν αντιμετωπίζει απλά ένα θέμα, αλλά βρίσκεται αντίπαλη με αλυσίδα προβλημάτων που οι αιτίες τους δεν μένουν στην επιφάνεια αλλά πάνε πολύ βαθιά και αποκαλύπτουν την ασάθεια, την στείριότητα και την ανεπάρκεια του σύγχρονου πολιτισμού μας. Επενδύσαμε με αμμοκονία ένα ευτελές και ετοιμόρροπο κτίριο. Κατασκευάσαμε το είδωλο της ευημερίας ενός πολιτισμού που καταρρέει πρόωρα. Πιστέψαμε στην ευημερία και τον ευδαιμονισμό. Ο σύγχρονος άνθρωπος

μαζεύει υλικά αγαθά αλλά ποτέ δεν είναι ευχαριστημένος. Συναποτελούμε ένα κόσμο που αηδιάζει από τα ίδια του τα επιτεύγματα. Εργαζόμαστε για να ζούμε και να πλουτίζουμε. Μας θαμπώνει ό,τι γυαλίζει, δεν μας εμπνέουν οι δυνατότητες της πνευματικής δημιουργίας. Καταρρέουν τα όνειρά μας και καταρρέουμε και мы.

Η παλιά γενιά "δεν έχει άλλο τίποτα να δώσει πια". Η νέα γενιά αντιλαμβάνεται το ανισόρροπο περιπάτημα της παλιάς γενιάς. Προσέφερε η παλιά γενιά στους νέους βιομηχανικά προϊόντα έτοιμα για χρήση. Χάρισε δώρα προτού τα επιθυμήσουν οι νεώτεροι και τους έδωσε αντικείμενα προτού τα χρειαστούν. Τους έδειξε τα τοιχώματα του πηγαδιού σαν ορίζοντες του κόσμου. Έτσι λοιπόν πολλοί νέοι αηδιάζουν τον κόσμο μας και καταφεύγουν στον κόσμο του τεχνητού ονείρου. Ο ασφυκτικός κλοιός της κοινωνίας με την περιορισμένη της εμβέλεια προκαλεί πνιγμό, δεν προσφέρει λύτρωση.

Η κατάχρηση των ναρκωτικών τείνει να γίνει ύψος ζωής στον τόπο μας, χαμηλής και απάνθρωπης ποιότητας. Ζούμε στην ψευδαίσθηση των κατακτήσεων και χάσαμε τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε τον εαυτό μας. Η νέα γενιά διαισθάνεται το λάθος, αλλά κινδυνεύει να μας μιμηθεί. Το τεχνητό παρέχει ευκολία, δεν προσφέρει λύση. Ο ερεθισμός των αισθήσεων δεν είναι ομολογος των συνειδησιακών συγκινήσεων. Η παλιά γενιά πάσχει από τον αλκοολισμό της ευημερίας, η νέα γενιά κινδυνεύει να την μιμηθεί με τον αλκοολισμό της ευκολίας και των ναρκωτικών.

Η αντιμετώπιση του προβλή-

ματος παρουσιάζει ανυπέρβλητες δυσκολίες. Οι επιρρεπείς στα ναρκωτικά και οι ευάλωτοι πληθαίνουν σημαντικά. Το εμπόριο ναρκωτικών επεκτείνεται με ταχείς ρυθμούς και σε τρομακτικές διαστάσεις. Τα συμφέροντα τα οποία εξυπηρετούνται με αυτά είναι προφανώς πολύ ισχυρότερα από τις οποιεσδήποτε και οσοδήποτε καλές προθέσεις και το άγριο κυνηγητό των υπηρεσιών διώξεως εναντίον των ναρκωτικών. Τα εκάστοτε μέτρα για την αντιμετώπιση των τοξικομανών κατέδειξαν τα όσα θλιβερά και αντιεπιστημονικά συμβαίνουν. Η συνεχής και σε παγκόσμια κλίμακα αναθεώρηση των μέτρων προλήψεως εναντίον των ναρκωτικών αποτελεί τρανή απόδειξη της αποτυχίας ή της ανεπάρκειάς τους.

Το "τι πρέπει να γίνει" για την καταπολέμηση των ναρκωτικών είναι περισσότερο από πολυσυζητημένο. Μην περιμένουμε τη λύση από τους άλλους. Είναι καιρός να ανασκουμπωθούμε όλοι μας και με αίσθημα ευθύνης και απόλυτο ρεαλισμό να δούμε "τι μπορεί να γίνει". Και τι μπορεί να γίνει από τον καθένα μας. Ακόμα ειδικότερα, τι οφείλει ο καθένας μας να κάνει. Άλλωστε μηνύματα σαν και αυτά που και τοξικομανείς ακόμα από τις φυλακές στέλνουν προς τους "έξω", ότι δηλαδή "τα ναρκωτικά είναι κατάρρα"...κατάρρα...ούτε για τον εχθρό σου", ζητώντας μάλιστα να ακουστούν πλατύτερα, και αυτά δεν πρέπει να μένουν χωρίς ανταπόκριση. Όταν μάλιστα τα ναρκωτικά απειλούν τον διπλανό σου, ένα γνωστό σου άνθρωπο, το ίδιο σου το παιδί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 7

Αθέλητοι ηθικοί αυτουργοί

Τρανό, καυτό και αναπάντητο ερώτημα, τριβελίζει το μυαλό πολλών: Γιατί ανέχονται, οι πιο πολλοί, να τους ταπεινώνουν και να τους διασύρουν ελάχιστοι, κάποιες μονάδες, χωρίς καμιά ουσιαστική, πρακτική αντίδραση αυτοπροστασίας;

Ταπείνωση και διασυρμός ως άτομα, ως οργανωμένο κοινωνικό σύνολο.

Παρουσιάζοντας, άδικα, ένα κοινωνικό πορτραίτο απαξιωτικό, που βαρύνει δυστυχώς, **συλλήβδην όλους!**

- Μήπως δεν συνειδητοποιήσαν τη ζημιά;
- Μήπως ανέχονται δουλικά και υστερόβουλα αυτή την ταπείνωση;
- Μήπως είναι αιχμάλωτοι ενός ραγιαδισμού;
- Μήπως τους κατατράχουν (απίθανο) σαδομαζοχιστικά ένστικτα;
- Μήπως λένε μέσα τους "δεν πάνε στον κόρακα";

Πάντως το αποτέλεσμα επαληθεύει τη λαϊκή μας παροιμία: "Ανάμεσα από το ξερά, καίγονται και τα χλωρά". Και τα χλωρά, εδώ, είναι η συντριπτική πλειονότητα.

Δυστυχώς, όμως, είναι ηθικοί, αθέλητοι, αυτουργοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας ευχαριστεί τον ζωγράφο Γιάννη Βαγενά για τη δωρεά ενός πίνακα ζωγραφικής, 46X61 με θέμα "Τοπίο", που θα κοσμήει την αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου του χωριού μας.

Εθνική εορτή 28ης Οκτωβρίου 1940 Πανηγυρικός λόγος της 28 Οκτωβρίου 1945

Πέντε χρόνια μετά την κήρυξη του πολέμου, ο αειμνηστος δάσκαλός μας Νίκος Χαβέλας, εξεφώνησε τον παρακάτω πανηγυρικό. Γράφτηκε το 1945 και έχουν διασωθεί μόνο οι τρεις πρώτες σελίδες, τις οποίες δημοσιεύουμε.

Διά επρόβλεψαν μόνον
τα στήθη των και τη
γροθιά τους.

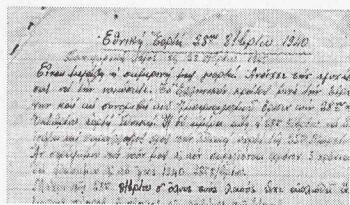
Τι τιμή στο παλλικάρι
όταν πρώτο στη φωτιά

σκοτωθή για την πατρίδα
με τη σηπάθα στη δεξιά.

Αποδεκατίζονται αι
πρώτοι καλώς εξοπλισμένοι
Μεραρχία. Το Καλπάκι
ανθίσταται

Εθνική εορτή 28ης θβρίου 1940
Πανηγυρικός λόγος γραφία επιχρήστη
της 28 θβρίου 1945

Είναι μεγάλη η σημερινή μας γιορτή. Ανοίχτε τις ψυχές σας να την νιώσετε. Το Ελληνικόν κράτος όρισε την 28ην Οκτωβρίου εορτή εθνική. Η δε ημέρα αυτή η 28η θβρίου να είναι ισάξια και να παράλληλος

προς την εθνική εορτή της 25ης Μαρτίου. Αν στρέψωμεν τον νου μας εις τον παρελθόντα χρόνον 5 χρόνια θα φθάσωμεν εις το έτος 1940 28θ θβρίου.

Μέχρι της 28ης θβρίου σ' όλους τους λαούς είχε απλωθεί ένας μιάρος πέπλος, ο πέπλος της φοβέρας του άξονος.

Στον μαύρον αντον πέπλον του άξονος τρία γράμματα ελληνικά εφώτισαν τους λαούς της ανθρωπότητας. Ήταν το βαρύ ΟΧΙ του οποίου ο τότε Κυβερνήτης Ιωάννης Μεταξάς είπεν εις τον πρόεδρο της Ιταλίας τα ημερώματα της 28ης θβρίου 1940. Ήταν η θέλησις του λαού και στρατού της Ελλάδος. Στο ΟΧΙ των Ελλήνων ξυπνούν μεγάλα και μικρά κράτη και βλέπουν μια μικρά χώρα, χώρα ρωών ν' ανθίσταται στη φοβέρα του άξονος.

Ο Ελληνικός λαός πιστός στις παραδόσεις των προγόνων του επανέλαβε το "μολών λαβέ" του Λεωνίδα με τους τριακόσιους, το "μολών λαβέ" του Διάκου στην Αλαμάν.

Το δικό μας ΟΧΙ έμεινε ιστορικό σ' όλους τους λαούς που σήμερα τόχουν γραμμένο με χρυσά γράμματα στις μεγάλες των λέσχες γιατί ερωτοδόλησε ανά τα πέρατα της οικουμένης. Το δικό μας ΟΧΙ συνεκίνησε και επαείωνσε Αυτοκρατορία που είχε σαρώσει ο χειμαρρος του ιμπεριαλισμού.

Το δικό μας ΟΧΙ ενθουσίασε τους μεγάλους μας συμμάχους. Στο ΟΧΙ μας δεν πίστευαν τα 8 εκατ. λόγχες της Ιταλίας που ο φασίστας Μουσολίνι είπεν "ο δρόμος για την Ελλάδα είναι ανοιχτός, μπορεί όμως να βρεθούν ολίγοι θερμόαιμοι ν' ανταπεχθούν αλλά αλκίμονό τους".

Πίστευε στες 8 εκατ. λόγχες και στην αεροπορίαν του που θα εσκίαζε τον ουρανό της Ελλάδος. Αλλά το ΟΧΙ των Ελλήνων δεν ήτο βγαλμένο απ' τα χείλη ήτο απ' την ψυχή του Ελλήνου που θέλει να ζή ελεύθερος.

Ο Μουσολίνι με την αεροπορίαν, στόλον, στρατόν και μηχανοκίνητα πλέκει τα υραιότερα όνειρα για την κατάκτηση της Ελλάδος.

Τα όνειρά του όμως έσβυσαν την πρώτη ημέρα που διετάχθη η προέλασις του στρατού του. Τα πρώτα του τμήματα συνήτησαν το λίγο μας στρατό τελείως γυμνόν, αλλά με πίστη στην καρ-

κητής και τρωαίοχους μπαίνει μέσα στο Αλβανικό έδαφος.

Υπερήφανη κυματίζει η σημαία μας που την ύφαινε η δόξα σε αργαλέο ολόχρυσο, που την κέντησε η ελευθερία σε όμορφο και ατίμητο τελέρο.

Κυματίζει και διαλαλεί το ΟΧΙ! Κυματίζει και διαλαλεί την Ελληνική τιμή, τον Ελληνικό ηρωισμό, την Αθανασία της Ελληνικής φυλής. Παλλές φορές βουτήχθηκε στο αίμα και ποτέ δεν προδόθηκε. Αυτό το λένε τα Ηπειρωτικά βουνά, το λένε τα Ψαρά, το ομολογεί το Σούλι, το Μεσολόγγι και η Γραβιά. Το διακηρύσσει το Σαραντάπορο, το Σκρο.

Πέσαμε μαζί της μα δεν την προδοσαμε, κρατήσαμε ψηλά την τιμή της.

Ο Στρατός μας με γρανιτένια καρδιά, με μπροστίζινα χέρια και λαμπρά σπαθιά μέσ' στην ορμή της μάχης στείνει υπερήφανα τη σημαία μας σε κορφοβούνια απάτητα, σε πέλαγα μακρινά.

Η πόλεψ της Αλβανίας η μια κατοπίν της άλλης πέφτουν. Τα τρόπαια του Στρατού μας αγγέλλονται στο λαό μας με πολυήμερες κωδωνοκρούσεις, με πανηγύρια, χορούς και τραγούδια.

Τα τρόπαια μας τα διαλαλούν φίλοι μας και εχθροί. Ο Ντούτσι ντροπιασμένος για τον άνισο αγώνα πηγαίνει στο Φύρερ για βοήθεια.

Ο Στρατός μας με όλες του τας στερήσεις προχωρεί ακάθεκτος να πετάξει στη θάλασσα το βρωμερό ασκέρι, να διατηρήσει τη λευτεριά, την πίστη του.

Για της πατρίδος την Ελευθερία Για του Χριστού την πίστη την Αγία

Για αυτά τα δύο πολεμώ Για αυτά να ζήσω επιθυμώ Και αν δεν τα αποκτήσω Τι μ' ωφελεί να ζήσω;

Οι λαοί τρίζουν τα μάτια τους.

Ξυπνούν από τον λήθαργο της φοβέρας του άξονος, από τα τρόπαια των Ελλήνων. Ο Ντούτσι για τον άνισο αγώνα που μπλέχθηκε με μια χούφτα Έλληνες αναγκάζεται να φέρη στρατό της Αρκαίης στην Αλβανία. Χιλιάδες οι αιχμάλωτοι του Μουσολίνι...

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΜΝΗΜΗΣ

Ετελέσθη το καθιερωμένο ετήσιο μνημόσυνο για τους πεσόντες Σελλαδίτες κατά τη διάρκεια των εθνικών αγώνων. Οι νεώτεροι Σελλαδίτες τίμησαν τις ηρωικές μορφές όλων των εποχών που η μοίρα τους επεφύλαξε τον ωραιότερο θάνατο.

Κατά γενική ομολογία οι σχετικές εκδηλώσεις ήταν πλήρως υποβαθμισμένες. Δεν θα ζητήσουμε ευθύνης από τους διοργανωτές. Η προχειρότητα ήταν εμφανής. Η ανταπόκριση των αρχών μίζερη. Η απουσία εκπροσώπου των Ενόπλων Δυνάμεων και στρατιωτικού αγήματος απαράδεκτη έως προσβλητική. Τα ηχητικά της εκδήλωσης ήταν απαράδεκτα και πιθανώς λόγω της ύψεως που ανεφάνιζαν να μαζεύτηκαν από κάποια χωματερή.

Κλήθηκαν να καταθέσουν στεφάνια φορείς στους οποίους δεν επιδόθηκε πρόσκληση. Άλλοι φορείς του χωριού αγνοήθηκαν. Όμοιοι δήμαρχοι και εκπρόσωποι γειτονικών χωριών δεν παρέστησαν, πλην του Φωτεινού. Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Πρόεδρος του Νομαρχιακού Συμβουλίου Άρτας κ. Τσιανάκας, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, ένας ανθυποαποστεινόμενος εκπρόσωπος του Αστ. Διότη Άρτας (προφανώς οι Αξωματικοί είχαν ρεπό), ο Δήμαρχος, ο Αντιδήμαρχος, ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου, οι Αρχηγοί της Μείζονος και Ελάσσονος Δημοτικής Αντιπολιτευσεως και μερικοί σύμβουλοι. Οι Σελλαδίτες Δημοτικοί Σύμβουλοι ήταν παρόντες. Όπως πάντα ο εκλεκτός Σελλαδίτης και Αντιδήμαρχος της Άρτας Βασίλης Καρατσιώλης τίμησε την εκδήλωση και διέδωσε τη Φιλαρμονική του ΣΚΟΥΦΑ για τις ανάγκες της εκδήλωσης.

Η συγχωριανή μας φιλόλογος ΚΑΛΑΜΠΟΥΚΗ ΕΛΕΝΗ αναφέρθηκε στη θυσία των Σελλαδιτών και την προσφορά τους στους εθνικούς αγώνες. Στη συνέχεια καταθέτησαν στέφανοι από φορείς και εκπρόσωποι των συγγενών των εκτελεσθέντων.

Η Αδελφότητα Σελλαδιτών Αθήνας εκπροσωπήθηκε από μέλος του Δ.Σ. Η εκδήλωση έλαβε τέλος με δεξίωση που δόθηκε στο καφε-νείο της ΣΕΡΑΦΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ στην πλατεία του χωριού μας.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΑΕΙ - ΤΕΙ

Μέχρι σήμερα πληροφορηθήκαμε τις επιτυχίες των παρακάτω παιδιών, από το χωριό μας, στα ΑΕΙ, ΤΕΙ.

- Παναγιώτης Μούτσιος, γιος Λόλας Σεργιάννη, στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Οργανώσεων, Διοίκησης Επιχειρήσεων.
- Μαρία Κουτσούμπα, κόρη Βούλας Παπαθανασίου, στη Σχολή Κοινωνικών Εργασιών ΤΕΙ Πάτρας.
- Γιώργος Κ. Τσίκος, στη Σχολή Δομικών Έργων ΤΕΙ Πειραιά.
- Σπύρος Π. Ζορμπαλάς, στη Σχολή ΣΜΥ Ναυτικού.
- Ιωάννης Β. Γιώτης, στη Σχολή Μεταλλειολόγων Μηχανικών ΕΜΠ Αθηνών.
- Κατερίνα Α. Παπαθανασίου, στη Σχολή Φαρμακευτική Αθηνών.
- Νικολέτα Θ. Νάνου, στη Σχολή Ανδοκομίας ΤΕΙ Αθηνών.
- Νίκος Ι. Χαβέλας, στη Σχολή Τοπογράφων ΤΕΙ Αθηνών.
- Λένα Ράλλη, κόρη Στεφανίας Τσουμπρά, στη Σχολή Νοσηλευτικής ΤΕΙ Αθηνών.

- Κώστας Γρέβιας, γιος Δημήτρη Σεργιάννη, στη Σχολή Εφαρμογής Ξένων Γλωσσών στη Διοίκηση και Εμπόριο ΤΕΙ Ηγουμενίτσας.
- Ειρήνη Π. Χαβέλα, στη Σχολή Οργάνωση Διοίκησης Οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιά.
- Απόστολος Χαλδίστρας, γιος Τασούλας Στ. Καρατσιώλη, πέρασε την προηγούμενη χρονιά 2ος στην Τηλεπληροφορική ΤΕΙ Άρτας.
- Χρήστος Χ. Μπουραντίς, γιος του δημάρχου, πέρασε στη Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του ΕΜΠ Αθηνών.

Τα "Σ.Ν." τους συγχάριον και τους εύχονται καλή πρόοδο!

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΣΕΠ

Στο διαγωνισμό ΑΣΕΠ πέτυχαν:

- Έλενα Απ. Τζουβάρη, δασκάλα.
- Καίτη Α. Τσογαντζή, νηπιαγωγός.
- Χριστίνα Ανδ. Πασιπαλάρη, καθηγήτρια ΤΕΕ.

Τα "Σ.Ν." εύχονται καλή σταδιοδρομία!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Σελλαδές		Κουτσούμπα Απόστολος 5.000
Παπαγιάννης Π. Γεώργιος 5.000		Παπακώστα - Λαδικού Αγαθή 5.000
Τζουβάρης Νικόλαος 2.000		Καρατσιώλης Θεοφάνης 1.000
Νάνος Αντώνιος 5.000		Μπουράς Δημήτριος 3.000
Μπουράς Δημήτριος 3.000		Παπαθανασίου Χρήστος 1.000
Παπαθανασίου Απ. Βούλα 5.000		Κομπότι 10.000
Σαπρίκης Ηλ. Θεόδωρος 5.000		Μπαγεωργα-Μπλώνη Ευσταθία 5.000
Αγιος Νικόλαος 3.000		Νάνος Ευστάθιος 5.000
Οικονόμου Ν. Λάμπρος 5.000		Νάνου Βάσω 5.000
Τατσιόπουλος Ευγένιος 5.000		Χαβέλας Ευάγγελος 5.000
Θεσσαλονίκη 5.000		Στεργίου-Μιχαέλα Γιώτα 7.000
Σεργιάννης Γρ. Λάμπρος 5.000		Βασιλικός Παναγιώτης 5.000
Άρτα 3.000		Λόγω πληθώρας ύλης άλλες 3.000
Σεργιάννης Γρ. Αθανάσιος 3.000		Συγγενείς και φίλοι 3.000
Σακέλλιος Γ. Ευάγγελος 20.000		Χαλδίστρα - Καρατσιώλη Τασούλα 5.000
Αθήνα 5.000		Παπακώστα Σπύρος 10.000

Τα "Σελλαδίτικα νέα" στηρίζονται στη συνδρομή σου. Αποφάσεις...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Αθήνα: Ο Ηλίας και η Ασπασία Κουτλιάρη βάπτισαν το γιο τους με το όνομα Δημήτριος.

Αθήνα: Ο Παναγιώτης και η Γεωργία Λαμπρόπουλου βάπτισαν την κόρη τους με το όνομα Βασιλική.

Άρτα: Ο Σταύρος και η Ντίνα (Παπαθανασίου) Πιστολή βάπτισαν το γιο τους με το όνομα Δημήτριος.

Λευκάδα: Ο Χρήστος και η Χρυσούλα Ζορμπαλά βάπτισαν το γιο τους με το όνομα Δημήτριος.

Τα "Σ.Ν." εύχονται να 'ναι καλό-τυχία!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Σελλάδες: Η Βασιλική Χρ. Καλαμπόκη αρραβωνίστηκε τον Κώστα Βαλιά.

Τα "Σ.Ν." τους συγχάριον και εύχονται καλή στέφανη!

ΓΑΜΟΙ

Αθήνα: Ο Λάμπρος Ι. Τζουβάρης παντρεύτηκε την Μαρκέλα Καλδάνη.

Τα "Σ.Ν." τους εύχονται μια ευτυχισμένη ζωή!

ΘΑΝΑΤΟΙ

Σελλάδες: Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Ευάγγελος Δ. Καλαμπόκης 96 χρονών.

Σελλάδες: Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Σπύρος Ευ. Παπαθανασίου 76 χρονών.

Αθήνα: Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Μέθανα ο Αλέκος Δ. Λαμπρόπουλος 74 χρονών.

Φλωριάδα: Πέθανε και κηδεύτηκε στην Φλωριάδα η Χρυσάνθη (Γ. Καρατσιώλη) Οικονόμου 73 χρονών.

Τα "Σ.Ν." εκφράζουν τα συλλυπητήριά τους στους δίκους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στη μνήμη των γονιών του Στάθη και Κωνσταντίνιας Τζουβάρη, ο γιος τους Γιώργος προσφέρει στην Αδελφότητα 20.000 δρχ. για τους σκοπούς της.

«ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Δίμηνη έκδοση
Αδελφότητας
Σελλαδιτών Άρτας

113ο Φύλλο
Σεπτέμβριος
Οκτώβριος 2001

Εκδότης, υπεύθυνος
σύμφωνα με το νόμο:
Γιάννης Χαβέλας
Καβαθά 62,
157 73 Ζωγράφου
Τηλ.: 7711637

Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού δρχ. 1000
Εξωτερικού δρχ. 2000

Ύλη και συνδρομή
μπορείτε να στέλνετε
στη διεύθυνση:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΕΛΑΣ
Καβαθά 62,
157 73 Ζωγράφου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
«ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ»

Οικονόμου 32,
106 83 Αθήνα
Τηλ.: 82.33.830
Fax: 82.38.468

“Επιμνηθείς και Προμνηθείς”

Καταφεύγω στους Αρχαίους Έλληνες γιατί με τη γλωσσολογική τους δύναμη με βοηθάνε πολύ σ' αυτό που θέλω να πω. Επιμνηθείς λοιπόν στην αρχαιότητα ήταν όνομα αλλά και χαρακτηρισμός γι' αυτόν που σκέπτεται μετά απ' τα γεγονότα, σε αντίθεση με τον Προμνηθείς που είναι ο φωτισμένος και συνετός, αυτός που προβλέπει και προνοεί και προγραμματίζει σωστά, αυτός που κατευθύνει τα γεγονότα και προδιγράφει τις εξελίξεις, γι' αυτό και πάντα είναι ο κερδισμένος, ο επιτυχημένος. Ε λοιπόν, όσο και να ήταν "προμνηθείς" οι αρχαίοι μας πρόγονοι, ποτέ δε θα είχαν προβλέψει ή φανταστεί ότι 2500 χρόνια αργότερα οι απόγονοί τους θα έφταναν σε τέτοι σημείο απρονοήσιμης, ώστε και αυτοί ακόμη η "μπουνταλάδες" - κατ' εμάς τους "έξπντους" - Τούρκια να μας πάρουν ειδηση και να λένε: "Γιουανί ακίλ σοραντάν γκελερλί", δηλαδή του Ρωμιού η γνώση ύστερα έρχεται. Δε γνωρίζω αν συνεχίζουν να το λένε, μα κι αν εκείνοι το σταμάτησαν, μάλλον θα πρέπει εμείς οι ίδιοι να το λέμε για μας, μπας και κάποτε βάλουμε γνώση.

Γιατί τα λέω αυτά; Γιατί έχω νωπές ακόμη τις εμπειρίες του εφευγμένου καλοκαιριού, καθώς περιεδιόνητα στα Ηπειρωτικά χωριά, δοκίμασα δυσάρεστες εκπλήξεις για τις τραυματικές καταστάσεις πολλών μνημιών μας. Είδα παλαιούς λιθοκτιστούς καλομαστορευμένους ναούς να 'χουν "φασκιωθεί" με σβρά, ενώ σ' άλλους - που τα εκκλησιαστικά συμβόλια κατάλαβαν το "έγκλημα" που είχε διαπραχθεί - να γίνεται η δαπανηρότατη αμοβολή για να φύγει αυτή η "λέπρα" από πάνω τους και να βγει στο φως η κρυμμένη αρχοντιά και το μεγαλείο τους. Είδα να 'χουν σπηθεί σε παλιά μοναστήρια ταμεινένια καμπαναριά, να 'χουν αντικατασταθεί οι στέγες κελλιών με τοιμητόπλακες και οι πλακοσκεπές ναών με κεραμίδι - γαλλικό παρακαλώ. Είδα να 'χουν καλυφθεί αριστουργηματικές τοιχογραφίες - τις ήξερα από παλαιότερα - με λαδόχρωμα ή να έχουν επιγραφισθεί κακότυχια: και το τραγικότερο, σε κάποιο ναό γκρέμισαν τους θόλους της στέγης μαζί με όλο το γραπτό τους διάκοσμο, για να μπαίνει, λέει, περισσότερο φως. Έλεος χριστιανό! Όχι άλλη τέτοιου είδους "φροντίδα". Δεν κινδυνεύουν τα μνημεία μας απ' τη φθορά του χρόνου ή τις αναποδιές του καιρού; κινδυνεύουν απ' τους ανθρώπους τους, από μας τους ίδιους, κινδυνεύουν απ' την "αγάπη" μας. Γιατί είμαι ο τελευταίος που θα αμφισβητούσε τις αγνές προθέσεις των μελών των εκκλησιαστικών συμβουλίων και θα τους καταλόγιζε αβελτηρία ή έλλειψη αγάπης και ενδιαφέροντος για τους ναούς τους. (Ίσα - ίσα που αυτή η άδολη αγάπη τους και η προσπάθειά τους να την αποδείξουν έμπρακτα, καθώς και η επιθυμία τους να παράγουν έργο για την υστεροφημία τους, είναι οι κύριες αιτίες αυτού του "αγνού βανδαλισμού").

Τους αμφισβητώ όμως τη γνώση και το αισθητήριο. Γιατί αν είχαν γνώση θα ήξεραν ότι σε παλιά κτίσματα δεν κάνουν ανακαινίσεις αλλά αναπαλινώσεις, και αν είχαν σωστό αισθητήριο θα διέκριναν το λεπτό και το ωραίο απ' την κακογουστιά. Αυτές οι δύο ελλείψεις τους όμως - δυστυχώς για όλους μας - δεν είναι ατομικής τους υπόθεσης, ούτε είναι ανώδυνες - απεναντίας μάλιστα είναι πολύ επώδυνες, αφού στοιχίζουν πολιτιστικά άλλα και οικονομικά. Αν αναλογισθεί κανείς το κόστος των δατών και ζημιωγόνων επεμβάσεων τους, καθώς και το κόστος για την αποκατάσταση των μνημιών, εύκολα καταλαβαίνει ότι θα επαρκούσαν αυτά τα ποσά για να κτισθεί εξ αρχής ένας καινούργιος ναός. Ποιος το πληρώνει αυτό το κόστος;...

Και βέβαια δεν θα τα έγγραφα αυτά στα "Σελλαδίτικα Νέα" αν δε μου 'δνε την αφορμή μια επιστολή του ιερέα των Σελλάδων που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο αυτής της εφημερίδας. Με την επιστολή του ο πατήρ Βασίλειος ζητούσε απ' το Δήμο Κομποτίου να εντάξει σε κάποιο πρόγραμμα χρηματοδότησης τις εργασίες απαλλαγής του ναού της Παναγίας στις Σελλάδες απ' τις δυσμενείς συνέπειες προηγούμενης "ανακαίνισης". Ήθελ να το ξανατονίσω: Δεν ψέγω κανέναν και για τίποτα. Πώς θα μπορούσα άλλωστε αφού γνωρίζω ότι τα μέλη των εκκλησιαστικών συμβουλίων είναι επί το πλείστον απλοί άνθρωποι και μη έχοντας τις απαιτούμενες γνώσεις δε θα μπορούσαν να αντισταθούν στη μανία του ψευδοκοινοχρονισμού και των "ανακαινίσεων" αυτού του είδους, που στη δεκαετία του '80 είχαν γίνει συρμός. Αν κάποιος έπρεπε να κατηγορηθεί, είναι οι αρμόδιοι κρατικοί και πολιτιστικοί φορείς που δεν καθοδηγήσαν αυτούς τους ανθρώπους - αυτοί κι αν δεν είναι "επιμνηθείς".

Εναναγρίζοντας λοιπόν στην επιστολή του παπα - Βασίλη λέω: Μακάρι όλοι όσοι προΐστανται των Εκκλησιαστικών Σελλάδων να είχαν την ίδια ευαισθησία σε παρόμοια θέματα. Αυτού του είδους την αγάπη χρειαζόμαστε: γιατί η πραγματική αγάπη για τα μνημεία μας είναι ο σεβασμός τους. Άς τα σεβόμαστε λοιπόν, για να δείχνουμε ότι και τ' αγαπάμε.

Κώστας Θ. Γιαννέλος
Διευθυντής
του Ενιαίου Λυκείου Κομποτίου

Μπράβο στο Εκκλησιαστικό μας Συμβούλιο!

ΑΣΕΙΠΑΙΝΗ η πρωτοβουλία, συγκινη-

τική η ευαισθησία, ελπιδοφόρα η ανιδιοτελής αποτελεσματική, έως τώρα, δραστηριότητα των εκάστοτε εκκλησιαστικών μας συμβουλίων.

Πάθος, μεράκι και δραστηριότητα περικλείει η υπ' αριθ. 7/12-6-2001 επιστολή του, προς το Δήμο μας, δημοσιευθείσα στο προηγούμενο 112 φύλλο μας, σελ. 4, να προβλέψει - εντάξει σε πρόγραμμα ανάλογο κονδύλιο για τη συντήρηση και αποκατάσταση στη φυσική παραδοσιακή αισθητική, της Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας, με τη γνώση της παράδοσης.

Όλοι μας έχουμε ανάγκη να διατηρήσουμε ομόθυμα μνήμες και μνημεία, έθιμα και παραδόσεις, με κάθε δυνατή ψυχοπνευματική, με κάθε οικονομικό κόστος.

Όλα τα άλλα είναι αφελη αφελών φληναφήματα.

Κέντρα Ξένων Γλωσσών Κωνσταντίνου και Τέρψας Παπακώστα

Οι επιτυχόντες στις εξετάσεις
Μαρτίου - Μαΐου 2001 είναι οι εξής:

PALSO

Elementary

Παπακώστας Παντελεήμων
Καλαμπόκης Ευάγγελος
Γιαννούλη Μαρία
Νάκος Παναγιώτης
Μαντέλου Μερσέτη
Μοσάλης Αλέξανδρος
Κίρης Βασίλειος
Παπαθανασίου Σπυριδών
Φλώρου Χριστίνα
Στουμπου Δέσποινα
Πήττα Γεωργία
Καλαμπόκης Ηλίας
Ντούλας Παναγιώτης
Σκούρα Δέσποινα
Τάτση Φωτεινή
Κοντοχρήστος Ιωάννης
Θύμιου Θεμιστοκλής
Σαγάνης Γεώργιος

BASIC

Γιώτη Νίκη
Θάνος Φίλιππος

Standard

Παπαπέτρου Δέσποινα
Βαρέλη Φωτεινή
Κολιούλη Αναστάσια
Μιχαήλ Άννα
Τσιμπιτά Ελένη
Παπαδόπουλος Λάζαρος
Καραθάνου Κων/να
Τζουβάρη Μαργαρίτα
Μπουζάνη Βασιλική
Κοντοχρήστος Δημήτριος
Ρώσση Μυροσίνη
Λένης Αλέξανδρος
Σιώρας Σοφία
Τζαχρήστα Φιλώ
Τζαχρήστα Αικατερίνη

LOWER Michigan & Cambridge

Αρχιμανδρίτη Αθηνά
Μπαλάτσας Μιχαήλ
Καλαμπόκη Γκόλφω
Μιχαήλ Ειρήνη
Παπαπέτρου Φωτεινή
Πήττα Παρασκευή
Στούμπας Ηλίας
Γιαννούλη Νίκη
Μπόκος Θωμάς
Γαλαζούλα Χαρίκλεια
Μάκρας Πέτρος
Παπαλέξης Χριστόφορος
Γεωργιανός Θεόδωρος
(Cambridge)
Γεωργιανός Θεόδωρος
(Michigan)
Γεωργιανός Ευάγγελος
(Cambridge)
Γεωργιανός Ευάγγελος
(Michigan)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

Ο Γιώργος Χαλάστρας,

γιος της Τασούλας Καρατσιώλη, ξεδιπλώνοντας το ταλέντο του στη γλυπτική και ζωγραφική, μας εξάφνιασε όλους ευχάριστα, όταν πέρασε με την "πρώτη" στη Σχολή Καλών Τεχνών Θεσσαλονίκης.

Όπως λέει ο ίδιος, το ταλέντο του πρώτη το ανακάλυψε η μητέρα του και η δασκάλα του παιδικού σταθμού, όπου με την πλαστελίνη δημιουργούσε ωραία πράγματα.

Οι καλλιτεχνικές του ενασχολήσεις, με απλά και σύνθετα πράγματα, βρήκαν το δρόμο τους στην

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς τα "ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ"
Αθήνα

Άρτα, 2 Οκτωβρίου 2001

Φίλε Πρόεδρε,

Πάει καιρός τώρα που, όποτε διαβάζω τα "Σελλαδικτικά Νέα", νιώθω στενάχωρα. Πάει καιρός τώρα που η εφημερίδα των φίλων Σελλαδοτών μοιάζει, ολοένα και πιο πολύ, με δελτία "πολεμικού ανακοινωθέντος". Πάει καιρός τώρα που το "άλμα" - φοβόμαι - δεν είναι "πιο γρήγορο από τη φόρα".

Ήμουν και παραμένω συστηματικός και - πιστεύω - καλός αναγνώστης των "Σ.Ν.". Ένα μικρό έντυπο που το μεράκι, η ευαισθησία, το ενδιαφέρον και η ανησυχία σας, πράγματι, το καθιέρωσαν και το κατέστησαν "αναγκαίο" όχι μόνο για τους "απανταχού Σελλαδίτες" αλλά και για μας, τους νέους συνδημότες.

Θυμάμαι ακόμα έντονα, κατά καιρούς, την γλωσσική ομορφιά και την Απλότητα του λόγου του Ηλία Ι. Καρανίκια, τις εύστοχες επισημάνσεις του Γιώργου Ε. Τζουβάρα, τα καυστικά και ευφυή σχόλια του Γιάννη Σεργιάννη κι οπωσδήποτε, μαζί με άλλα, άξια αναφοράς, τα δικά σου γραπτά που έδιναν και την "ρότα" των "Σ.Ν".

Ωστόσο, το τελευταίο διάστημα, το ύφος και η θεματολογία των "Σ.Ν." δεν μου είναι οικεία. Κι ούτε βέβαια ευχάριστα.

Η εμμονή της εφημερίδας στην ανάδειξη των, κατά τη γνώμη της, πράξεων ή παραλείψεων της Δημοτικής Αρχής είναι πλέον πασιφανή. Εκποτίει, σε μεγάλο βαθμό, την ενδιαφέρονσα αρθρογραφία που είχαμε συνηθείσει και, φοβάμαι, πως συντηρεί ένα κλίμα νοσηρότητας όταν τείνει να γίνει, και κάποιες φορές λανθάνει, αυτοσκοπός. Βέβαια η κριτική, η ανάδειξη γίνετα, η επισημάνση παραπάνω ή παραπάνω πράξεων ή παραλείψεων δεσποθημένων οργάνων που ασκούν διοίκηση στην κεντρική πολιτική σκηνή ή στους ΟΤΑ κ.λπ, είναι επιβεβλημένα και αποτελούν SINE GUA NON για κάθε ΜΜΕ που σέβεται στοιχειωδώς τον ρόλο και την αποστολή του.

Η ανάδειξη λοιπόν του ελέγχου από τα ΜΜΕ, κι από τα "Σ.Ν.", για τη δράση των οργάνων θεσμοθετημένων φορέων και επιβάλλεται και αποκαλυπτική είναι. Πιστεύω ωστόσο ότι τα πολιτικά μας πράγματα (γιατί η Αυτοδιοίκηση συνιστά εξόχως πολιτικό αυτόνομο αντικείμενο) απαιτούν και προϋποθέτουν ΠΟΛΙΤΙΚΗ, κι αρχήν, αντιμετώπιση, μέσα από προ-

τάσεις, επιχειρήματα και οράματα.

Η εξάντληση μιας, δριμύιας, έστω, κριτικής στο "φαίνεσθαι" και όχι στο "είναι" υποβαθμίζει τα γνήσια πολιτικά χαρακτηριστικά που (πρέπει να) διέπουν μια συλλογική δράση και "απαξιώνει" σε μια αντίδομα ελέγχοντες και κρινόμενοι. Κι αυτό, φαντάζομαι, το γνωρίζουν καλά οι συντάκτες των "Σ.Ν.", γιατί, απ' τα γραπτά τους, δίνουν "δείγματα γραφής" πολιτικής σκέψης. Έτσι, η ποινικοποίηση της πολιτικής μας ζωής, ως προς τα δρώμενα του Δήμου μας, με την επικλήση των Εισαγγελικών Αρχών, δεν νομίζω να κάνει χαρούμενο ή ευτυχή κανέναν μας.

Βέβαια, ως "κατ' υπόθεση ασχολούμενος και αμειβόμενος" νομικός σύμβουλος του Δήμου Κομποτίου, "λογικά" έπρεπε να επιχαίρω γιατί με όλα αυτά "...όλο και κάτι θα προκύψει για μας τους δικηγόρους..."

Ωστόσο, ο Δήμος μας και η μικρή τοπική κοινωνία δεν αντέχουν, πιστεύω, αυτού του είδους τις δικαιοσύνης.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να βρισκόμαστε, μεταξύ μας, στις αίθουσες των Δικαστηρίων για θέματα αυτονότητά.

Ο δημοσίως έλεγχος πράξεων και παραλείψεων των οργάνων των ΟΤΑ, νομοθεσιέται, κατά τη γνώμη μου, κατεξοχήν πολιτικά. Εξάλλου, το πρόσφατο παρελθόν, με την άκρπτη (κι επικίνδυνη) ποινικοποίηση της πολιτικής μας ζωής δεν νομίζω να έκανε περισσότερο περήφανους τους Έλληνες.

Φίλε Πρόεδρε, όπως και σ, έτσι κι εγώ, νιώθουμε πολίτες του κόσμου που όλα κι όχι "Σελλαδίτες", η "Κομποτία". Ας διαφυλάξουμε στο σκευοφυλάκιο των αναμνήσεων, σαν ιερό κειμήλιο, τα βιώματα και το χρώμα της γενέθλιας γης μας κι ας φροντίσουμε για κάτι καλύτερο:

Το πώς θα κάνουμε τον Δήμο ΜΑΣ, από ένα θνησιγενές μάρφωμα τριών χωριών, ένα πρότυπο, ρωμαλέο και υποδειγματικό κύτταρο Δημοκρατίας, μέσα από την ανάπτυξη και την προκοπή του.

Του το οφείλουμε, κι "εμείς" και "εσείς".

Φιλικά, όπως πάντα

Βαγγέλης Σακέλλιος
Δικηγόρος

Η απάντηση του προέδρου της Αδελφότητας Γιάννη Χαβέλα

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας (112) φιλοξενήσαμε πρωτοσέλιδο, το πρώτο Ε MAIL που λάβαμε, από δύο δεκαπεντάχρονα παιδιά από το χωριό μας. Μας έγραψαν:

"Συγχαρητήρια για την δουλειά που κάνετε. Όλα αυτά που λέτε ή μάλλον γράφετε είναι πάρα πολύ ωραία. Ασκείτε κριτική εκεί που πρέπει και σε όποιους πρέπει χωρίς να επηρεάζετε από διάφορα συμφέροντα που θα σας ωφελήσουν μόνο και μόνο επειδή θέλετε να γράφετε την αλήθεια. Παρακολουθείτε τα πράγματα από κοντά αν και ζείτε πολύ μακριά από το χωριό μας - αυτό πράγματι είναι καταθλιπτικό και τα γράφετε όλα έτσι όπως γίνεται, έτσι ώστε να μαθαίνουν οι συγχωριανοί σας και οι λοιποί συνδημότες σας τα νέα του χωριού και του δήμου συνολικά. Αυτό, το ότι αυτά που γράφετε είναι έγκυρα και έγκαιρα και το ότι δίνετε σε όλους την ευκαιρία να πουν την γνώμη τους μέσα από τα άρθρα της εφημερίδας, δίνει σε αυτήν μια ποιητική απόψεων που μέσα από αυτές ο κάθε αναγνώστης μπορεί να σχηματίσει άποψη για τα θέματα. Αυτό κάνει την εφημερίδα μας να ξεχωρίζει από τις άλλες εφημερίδες του ίδιου τύπου..."

Είναι ένα μέρος του κειμένου των παιδιών που αφορά την εφημερίδα μας, και πιστεύω ότι ήταν μια αγνή κατάθεση, μέσα από τα άδολα μάτια της ψυχής των, χωρίς τους παραμορφωτικούς φακούς που μπορεί να έχουν εμείς οι μεγαλύτεροι. Όταν πρωτοδιάρθρα το κείμενο μου πρβαν στο νου οι στίχοι του τραγουδιού του Διονύση Σαββόπουλου, που λένε "πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά, έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα".

Τα παραπάνω είναι εισαγωγή του σχολιασμού μου, της επιστολής του αγαπητού Βαγγέλη Σακέλλιου, τον οποίο ευχαριστώ για τα φιλό-

φρονα λόγια προς την εφημερίδα και τους αρθρογραφούντες και γιατί με υποχρεώνει να απαντήσω στα αρνητικά προς εμάς σχόλια του.

Αν, κάθε φορά που διάβαζε τα "ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ" μας, έκανε μια υποτιμώδη σφυγμομέτρηση δημοτών κατοίκων των τριών πρώην κοινότητων του Δήμου, θέτοντας εν δόγμα το Δήμο μας στο "ενώπιος ενωπίω" σίγουρα δεν θα μας έγραφε για "πολεμικό ανακοινωθέντα", "εμμονή στην ανάδειξη, κατά τη γνώμη μας, πράξεων ή παραλείψεων της Δημοτικής Αρχής", "για την συντήρηση κλίματος νοσηρότητας που τείνει να γίνει αυτοσκοπός", "για κριτική στο φαίνεσθαι και όχι στο είναι που υποβαθμίζει τα γνήσια πολιτικά χαρακτηριστικά".

- Το ότι "με την επίκληση των εισαγγελικών αρχών δεν νομίζω να κάνει χαρούμενο ή ευτυχή κανέναν μας" απαντώ:

Εμείς όχι απλώς δεν νομίζουμε, αλλά πιστεύουμε, δεν κολακευόμαστε, θλιβόμαστε, ότι μας αναγκάζει ο ίδιος ο Δήμος να επικαλεστούμε την εισαγγελική επέμβαση, ανταποκρινόμενοι στην προτροπή και πρόκλησή του με το: "Για οποιαδήποτε αμφιβολία σας, μπορείτε να προσφύγετε στις αρμόδιες δικαστικές αρχές" με το υπ' αριθ. 1543/20-6-2001 απαντητικό του έγγραφο (Φ. 112/2001 σελ. 1).

- Μήπως αυτό το σφρόνα και συνετό προβληματισμό του, έπρεπε, επιβάλλετο να θέσει στο Δήμο για το Δήμο;

Γιατί, το ίδιο τούτο έντυπο που "πράγματι το καθιέρωσαν και το κατέστησαν αναγκαίο, όχι μόνον των τους απανταχού Σελλαδίτες αλλά και για μας τους νέους συνδημότες...συντηρεί ένα κλίμα νοσηρότητας..." Τ. άλλαξε όπως διατείνεται, αφού "Η ανάδειξη του ελέγχου από τα ΜΜΕ και τα "Σ.Ν." για την δράση των οργάνων θεσμοθετημένων φορέων και επιβάλλεται και αποκαλυπτική κρίνεται και ε-

ναι".

Πρώτα - πρώτα, συνολικά ως αρθρογραφία, ύφος, συνέπεια, παραμένει και μάλιστα θετικωμένη κατά πολύ και μαχητική. Το αν οι όποιες και όσες επισημάνσεις "τένει να γίνει" ούτε απαξιώνεται η όλη αρθρογραφική δομή, καταγραφική και παρουσία της εφημερίδας μας. Μήπως όλοι μας, εν ριπή οφθαλμού, από μάστιγα, γίναμε "μανιακοί" στα καλά καθούμενα;

"Η ανάδειξη των πράξεων ή παραλείψεων της Δημοτικής Αρχής" είναι υποχρέωση του κάθε υπαίτιου σκεπτικισμού πολιτική και η καταγραφή αυτών είναι πραγματική και όχι "κατά την γνώμη μας", υποκειμενική.

Σίγουρα, "νιώθουμε πολίτες του κόσμου πρώτα..." αλλά όμως Σελλαδίτες με περηφάνια, αξιοπεπεία, φιλότιμο, προσφορά, με επίγνωση των υποχρεώσεων μας, αλλά και των δικαιωμάτων μας!

Και συ πιστεύω Βαγγέλη το (ίδιο νιώθει ως Κομποτιάσιος.

Αλλά πρέπει και να είμαστε και να νιώθουμε δημότες ΙΣΟΤΙΜΟΙ!

Θεωρώ μονόπλευρες, μόνο προς εμάς, τις νουθεσίες σου αγαπητέ Βαγγέλη, αφηγόντας στο απυρόβλητο, ανέγγιχτο το Δήμο, καθότι βέβαια είναι και Κομποτιάσιος, δικηγόρος και νομικός του σύμβουλος.

Γιατί παραβλέπεις πως προβλήματα αναδεικνύουμε, πως επισημαίνουμε κάνουμε, πως ερωτίζαμε θέτουμε, ζητώντας τεκμηριωμένες αποδείξεις, αμάχητα στοιχεία από τον Δήμο, και αν' αυτόν η εφημερίδα μας "μοιάζει ολοένα και πιο πολύ με δελτία πολεμικού ανακοινωθέντος"...

Αυτό καταλάβεις φίλε Βαγγέλη και δεν έχεις συνειδητοποιήσει τι γίνεται στο Δήμο μας; Ίσως γίνονται κουραστικές, αλλά το ξαναγράφω. Γράφουμε αλήθειες και μόνο αλήθειες, αν αυτές ενοχλούν, εμείς δεν φταίμε.

ΝΑΙ ΣΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ, ΟΧΙ ΣΤΙΣ "ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ" ...

Ο συμπολίτης - δικηγόρος Ευάγγελος Σακέλλιος, τακτικός αναγνώστης και συνδρομητής της εφημερίδας μας κατέθεσε δι' επιστολής του, απόψεις που δημοσιεύονται σε άλλη στήλη. Καλοδεχούμενη λοιπόν η επιστολή αλλά δεν μπορεί να μην αναφερθώ δι' ολίγων σε κάποια σημεία της. Προσωπικά εκτιμώ ότι οι επιχειρήσεις προστασίας και οι σωστικές παρεμβάσεις υπέρ των καταρρενόντων κάτω από το βάρος των ανομιμάτων τους "αυτοδιοικητικών αρχόντων" δεν μπορεί να ευδοκιμήσουν. Προσπάθειες τοποθετήσεως δαντέλας σε "κουρελούδες" δεν μπορεί να έχουν ευόδωση και αισθητικό αποτέλεσμα. Οι πολεμικές και πολυμέτρες επιθέσεις για καθυστάση των "υπηκόων" αντιμετωπίζονται ανάλογα και πολίτες του κόσμου αναδεικνύονται εκείνοι που καταξιώνονται πρώτα στις τοπικές κοινωνίες που ενδιατριβούν. Ποτέ πάντως δεν γίνονται πολίτες του κόσμου οι συνηγορούντες, οι γνωμοδοτούντες και οι αποφανόμενοι υπέρ των αδικοπαραγόντων και σε βάρος των δικαιωμάτων άλλων πολιτών. Η ταύτιση, η στήριξη και η συμπόρευση δημιουργεί συνειρήμους και όχι κατ' ανάγκη ευχάριστους. Βέβαια δεν έχουμε την απαίτηση να εντρυφήσει, ο φίλος - επιστολογράφος, στα δημοτικά πράγματα επιμελώς για να απευθυνθεί τις συστάσεις του στη δράση αυτοδιοίκηση. Νομικός έμπειρος όμως είναι, η παρουσία του στο χώρο είναι διαρκής και όλο και κάτι θα ακούει, θα μαθαίνει, θα τον προβληματίζει, θα τον απασχολεί. Η αγάπη και του ίδιου για τον τόπο του - (μας) είναι δεσπομένη, δεν μπορεί να μένει στη δική μας αντίδραση και δεν πιστεύω ότι έχει παγλώσει την αίσθηση για να μας καταλογίζει και ο ίδιος υποκρυπτόμενες προθέσεις και επιδιώξεις. Όσον αφορά την ποινικοποίηση της πολιτικής και την πολιτικοποίηση της δικαιοσύνης επειδή υπάρχει παρέμβαση μας για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, των κοινωνικών αγαθών και του συλλογικού χρήματος υπενθυμίζουμε στο συμπολίτη μας ότι είναι άποψη τόσο παλαιοκομματική και κίβδηλη όσο διαχρονική και κραταιά είναι η διάβρωση, η διαπλοκή και η διαφθορά. Θέλω να πιστεύω ότι οι επιφανείς συνδημότες πρέπει να υπερασφινούνται των νομίμων ενεργειών και να καυτηριάζουν τις παραπτώσεις και παράνομες δράσεις που υποβαθμίζουν τον πανέμορφο τόπο μας.

Δεν μπορούν να καυτηρούνται τα πυρά τους εναντίον των αγωνιούντων για την τύχη του τόπου συμπολιτών του. Ο ελεγκτικός ρόλος ενός εκάστου εξ ημών για τις λαθεμένες επιλογές, την αδυναμία αξιοποίησης χρόνου και πόρων που αποδεδομένη κακοδιαχειρίστηκαν και κατασπαταλήθηκαν σε αδιευκρίνηση σκοπιμότητας "ιπαλώματα", για τον απεπαρκή σχεδιασμό και τις αλλαγές όρων εφαρμογής που υπονομούσαν και υπονομούσαν την ποιότητα και τη χρησιμότητα αποτελεσματικότητας του όποιου έργου πρέπει να είναι πέρα και πάνω από όποιες σκοπιμότητες και συνεργασίες τωρινές ή μεθυσστερες.

Η μικρή κοινωνία του τόπου μας που έχει άριστο αισθητήριο του προσκήνιου και του παρασκήνιου θα αποβάλλει και θα καταδικάσει οποιοσδήποτε νέες δράσεις στρέφονται εναντίον της. Καιρός λοιπόν είναι να αποβληθούν οι κέρνες μάσκες των σκοπιμοτήτων για το καλό του τόπου μας και των ανθρώπων του.

Γιάννης Σεργιάννης

ΜΑΪΜΟΥΔΙΑ

Παραθέτουμε δημοσιεύματα της εφημερίδας "ΗΠΕΙΡΟΣ" στην έκδοση της Τρίτης 10 Ιουλίου 2001 και στην έκδοση της Τρίτης 4 Σεπτεμβρίου 2001, που αναφέρονται στην προένητηξη έργων στο πρόγραμμα "ΕΛΛΑΔΑ 2004". Αυτή την καταχώρηση την αφιερώνουμε αποκλειστικά στους Σελλαδίτες Δημοτικούς Συμβούλους, οι οποίοι παρακολουθούν με ενδιαφέρον τα δημοτικά πράγματα και «δρωκοποιούν» για τον τόπο τους. Έχουμε την α-

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ 2249	Κατασκευή υποθέρμου γηπέδου καλοκαιρισμού	20
	Κατασκευή υποθέρμου γηπέδου χειμάρων	15
	ΚΑΤΑΚΟΛΟ	35
ΚΟΜΠΟΤΙΟΥ 3287	Βελτίωση - επέκταση αποδυτηρίων	12
	Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου	15
	Κατασκευή χλοοτάπητα του γηπέδου στο Δ.Δ. Σελλάδων	50
	Επέκταση κερμάτων (500 θέσεις)	10
	Κατασκευή αποδυτηρίων	10
	Βελτίωση γηπέδου καλοκαιρισμού	20
	ΣΥΝΟΛΟ	117

Κατασκευή υποθέρμου γηπέδου χειμάρων	15
ΣΥΝΟΛΟ	85
Βελτίωση - επέκταση αποδυτηρίων γηπέδου Κομποτίου	12
Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου γηπέδου Σελλάδων	25
Κατασκευή χλοοτάπητα του γηπέδου στο Δ.Δ. Κομποτίου	50
Επέκταση κερμάτων (500 θέσεις) στο γηπέδο Κομποτίου	10
Βελτίωση γηπέδου καλοκαιρισμού Κομποτίου	20
ΣΥΝΟΛΟ	117
Εξήρες 400μ. με 6 διαδρομές στο Δ.Δ. Κομής	30

παίτηση να μας πουν οι κύριοι αυτοί τι έγινε και άλλαξε η αρχική επιλογή του γηπέδου Σελλάδων για κατασκευή χλοοτάπητα. Ποιος γενίτσαρος παρενέβη και άλλαξαν τα δεδομένα; Γιατί δεν περιελήφθη το γηπέδο καλοκαιρισμού Σελλάδων στο εν λόγω πρόγραμμα; Τίνος συμφέροντα υπερέστη τέλος πάντων; Τα ίδια θα μπορούσαμε να πούμε και για τους αντίστοιχους του Φωτεινού. Δεν μπορούμε να γίνει ένας χώρος αθλοπαιδιάς (γηπέδο πετοσφαίρισης ή ποδοσφαίρου 5x5 ή καλαθοσφαίρισης); Αποπαιδια ζουν στο Φωτεινό; Γιατί συναινούν στους άρπαγες και φαταούλες; Γιατί κυριαρχούνται από σύνδρομα υποτέλειας; Σκλάβοι είναι;

ΝΑΛΟΣ ΖΩΗΣ ΟΡΘΟΔΟΣΙΑΣ

Ο Ναός του Αγίου Γεωργίου Κομποτίου (ενν. ο οούμε τον τρισάσιο ναό)

Κάτι περπατάει το σπίτι το ξυπόλυτο, κάποιον περπατάει το σπίτι το ξυπόλυτο... Κάτι περπατάει το σπίτι το ξυπόλυτο...

Ξενο κράτος των Θωμάτων και υπό τον σκληρότατο καταναγκασμό του λιανή βόβου. Ιδούτε το στον Άη Γιώργη. Νάταν η κραταιά πάλη του Θεού με τον Προπάτορα; Μπορεί... Ο Θεός "είδεν

ότι ου δύναται προς αυτόν" και ελγίσουν υπό το βάρος του Σταυρού. Τι σημαίνει αυτό; Η Ορθόδοξη το ξέρε, ο ορθόδοξος πολεμικόκραντος κολυβάει εξομολόγος.

Δίνεται κάποιος να νοιώσει την προμερή θέα απ' τον πυργωμένο περβόλιο του Ναού, μέσ' απ' τον άπαρτο άλωνα, αντικρίζοντας μια χλοερή κοιλάδα απ' την ανατολή, να σφίγγεται σε χείμαρρο βόσκου, μπροστά στ' απόκρημνη και δασιά στήλη της Ράχης. Το Μαυρονέρι ακουμπάει στα χείμαρρα της Ράχης, σε σβέται σε σφίξιμο γης και ν' ανοίγεται ο 'ναν κάμπο επιφοβό. Εκεί διάβαινε ο βόβονταρος του Μπαρτάκη. Κι έδωσαν σημάδι τα τού-

Ο Πάτερ Κωνσταντίνος, ο οποίος έχει έλθει στο χωριό - Εκεί περπατάει το σπίτι το ξυπόλυτο... Κάτι περπατάει το σπίτι το ξυπόλυτο... Κάτι περπατάει το σπίτι το ξυπόλυτο...

μπα, οι τρομπέτες και τα μπαράκια. Ήταν η καρβαλιέρα των λιπώνων.

"Περάει ο βόβονταρος!"

Τροχού! οι κολυμβάδες, να βγουν στο δρόμο, να προσκυνήσουν το δεινόστη, καθώς τράβει στ' Αννίου για καφέ και τομπάκι. Καμαρωτός παλληκαράς βήκει σταύλους φοιμενόντας και πίνοντας ves απάνω στην Αγία Τράπεζα, καθώς στες καρδιά της λειτουργούντας Αγία Λεβίνα. Ο Άγιος Γεώργιος δεν αντιπροσώπευε τίποτα για τη δικαιοσύνη ιστορία! Διότι ζει, είναι. Είναι στερήματα ακατάλυτα πιστεύει, καθάγιασμα ζων μιας τρομερής αγωνιστικής εποχής και συμπιέπει η ιδρυσία του με την - φύση - αδιερεύνητη "έξοδο" των κολυμβάδων Πατέρων. Ως τα σήμερα ... Τώρα ... Πληγανό-ερχονται οι φοβεροί καιροί από Καπαδοκία και Πόντο ως το Γενούσιο ποταμό - κι από Κρήτη, Κύπρω ως το Δουναβή και το Ζάβο. Καταγιέει δίχως τέλος. Η δσβεστη ελπίδα συνεχίζεται ως τα τώρα, αμέσως τώρα, πυρώνοντας το νόημα μας, καθώς προσκυνάμε διαβιανόντας το νάρθηκα του Αγ Γιώργη και γονατίζαμε μπροστά στο Άγιο Βήμα. Το δε Όνομα είναι: Ορθόδοξη, Ρωμαιοσύνη. Το Ρωμαιοίκον, και τον Πατροκοσμό, που εμβλινε τον αγρόντο και απεστερωτό χώρο στον αγροκισμό της γειτονιάς, του χωριού, της εντορίας. Το μαχαλά, κατά τον Τούρκο, που πάλαι να μελετήση το ρωμαιοκό αέλο - άργασιμα πάλη αγίας, να στήση τα δικά του βαλίστρα για το αργυρόνομο έμορφο. Και στην καρδιά του ρωμαιοκού μείνανε μονάτα πέντε βαλίστρας το - α ντιχάση ζωής - καθώς τα δάχτυλα της ροζοαμένης γροθιάς του βασανισμένου μας σπορίστη της γης. Μιλούντα τα σεβασμένα της Ορθοδοξίας. Η δικαιοσύνη ιστορία του τρούμου πάει να τα ερειπώσει και να τα κακοποιήσει. Να τα μολέψει η αρχαιολογία με την κερσητή της αναδοσία, με την ξένη, αδάρτητη ψυχή καθώς απόψε ουρλιάζει ο αλαλαγμός του Αρμαγεδδώνος, σε ροκαδαίκο βουρλάσιο.

Ο Ναός του Αγ. Γεωργίου Κομποτίου μετέχει στο απέραντο ωφάντο των ορθόδοξων πιστευμάτων της Μεγάλης Πατρίδος. Σε κατεβάζει στην καρδιά η εξωτερική συμμετρία, μ' εξαίρεση την κόχη, καθώς το εσωτερικό του καταγιέει την εξωτερική φουρτούνα στην κατασκευη και γνοφώδη ιστόρησή του. Μιλώ πάντα για το τρισάσιο Ναό της ιερής μας Ιστορίας. Αλλά βιάζομαι να πω, πως η εξωτερική του ταπεινότητα υπήρξε αποτέλεσμα του Αρμαγεδδώνος, σε ροκαδαίκο βουρλάσιο.

Ο Ναός του Αγ. Γεωργίου Κομποτίου μετέχει στο απέραντο ωφάντο των ορθόδοξων πιστευμάτων της Μεγάλης Πατρίδος. Σε κατεβάζει στην καρδιά η εξωτερική συμμετρία, μ' εξαίρεση την κόχη, καθώς το εσωτερικό του καταγιέει την εξωτερική φουρτούνα στην κατασκευη και γνοφώδη ιστόρησή του. Μιλώ πάντα για το τρισάσιο Ναό της ιερής μας Ιστορίας. Αλλά βιάζομαι να πω, πως η εξωτερική του ταπεινότητα υπήρξε αποτέλεσμα του Αρμαγεδδώνος, σε ροκαδαίκο βουρλάσιο.

Ο Ναός του Αγ. Γεωργίου Κομποτίου μετέχει στο απέραντο ωφάντο των ορθόδοξων πιστευμάτων της Μεγάλης Πατρίδος. Σε κατεβάζει στην καρδιά η εξωτερική συμμετρία, μ' εξαίρεση την κόχη, καθώς το εσωτερικό του καταγιέει την εξωτερική φουρτούνα στην κατασκευη και γνοφώδη ιστόρησή του. Μιλώ πάντα για το τρισάσιο Ναό της ιερής μας Ιστορίας. Αλλά βιάζομαι να πω, πως η εξωτερική του ταπεινότητα υπήρξε αποτέλεσμα του Αρμαγεδδώνος, σε ροκαδαίκο βουρλάσιο.

ΗΛΙΑΣ ΙΩ. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

ΑΛΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ, ΑΛΛΕΣ ΘΕΣΕΙΣ, ΝΕΑ ΗΘΗ

Η εφημερίδα "ΤΟ ΚΟΜΠΟΤΙ" τον Μάιο του 1992 σε κύριο άρθρο της πρωτοσέλιδο, με τίτλο "ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ" επεσήμανε την αναγκαιότητα της ενημέρωσης των αποδημών από τον τότε Κοινοτάρχη Κομποτίου. Μεταξύ άλλων ανέφερε:

"Η Αδελφότητα και η Κοινότητα (κατά τη γνώμη μας) συγκλίνουν στη θεμελιακή τους επιδίωξη, να ανεβάσουν το επίπεδο ζωής και πολιτισμού των συγχωριανών μας και να δημιουργήσουν μια νέα ποιότητα ζωής. Γι' αυτό η Αδελφότητα υποδέχεται (7.6.92) με αίσθημα χαράς τον Πρόεδρο της Κοινότητας στην Αθήνα κι ελπίζουμε από την ενημέρωσή του προς τα μέλη μας και μέσα από ένα επικοινωνιακό διάλογο και μια γόνιμη συζήτηση, να δούμε τα προβλήματα του χωριού μας στις σωστές τους διαστάσεις και όλοι μαζί να ενσωματώσουμε τις δυνάμεις μας για να βρούμε ή να δώσουμε τις συμφερότερές λύσεις. Δεν πρέπει να ξεχνάμε με πως τα προβλήματα της Κοινότητας είναι κοινά για όλους και κοινά θα πρέπει να είναι το ενδιαφέρον γιατί από την ορθή τους λύση έχουμε να ωφεληθούν όλοι".

Αυτά έλεγαν τότε οι "φωτισμένοι" της διασποράς του Κομποτίου. Τώρα δεν άκουσαν, δεν είδαν, δεν θέλουν δήθεν να γνωρίζουν τι συμβαίνει στον τόπο μας. Παράλληλα αξιώνουν δήθεν φιλικά να μην ασχολείται κανένας

άλλος. Μας απευθύνουν συστάσεις να χαμηλώσουμε τους τόνους και να αφήσουμε τους αυτοδιοικούμετες τον τόπο μας να κάνουν τη δουλειά τους. Μας αποδιώχνουν επίσης προθέσεις κακοπιστίας, αλλά δεν μας επισημαίνουν ένα κακόπιστο.

Κρίμα γιατί ποτέ δεν πιστεύαμε ότι και οι ίδιοι διακατέχονται από τα ίδια αισθήματα της καταλήστευσης και διαπαγής όλων των πόρων υπέρ του χωριού τους. Δυστυχώς επιβεβαιώνουν με τη στάση τους ότι από κοινού σχεδιάζουν και υλοποιούν το σωβινιστικό τους πρόγραμμα. Ποιος θα νοιαστεί για τους Σελλαδίτες και δεν φωτεινιάσει, αφού ούτως ή άλλως μειοψηφία είναι; Τους βεβαιώνουμε όμως ότι θα πέσουν από τα σύννεφα. Γι' αυτό καλού κακού ας φράνεν αλεξίπτωτα. Εμείς για το καλό του τόπου μας πασχίζουμε, τα δικαιούμενα απαιτούμε και δεν περιμένουμε προσωπική οφέλη. Τέλος, αν οι ίδιοι δεν θέλουν να έχουν άποψη για να τάρχουν καλά με όλους, δικαιούνται. Μην μας προκαλούν κατά τρόπο ξεδιάντροπο και ας αφήσουν σε μας το νόμιμο δικαίωμα να ασκούμε τον προσηκόντα έλεγχο στη διαχείριση του κοινού "μπιεζαχτά". Αρκείτα πια σε βγάλουν τις μάσκες της υποκρισίας και του συμφέροντος.

Ι. ΣΕΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΚΡΙΤΕΣ, ΑΧΑΡΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΝΕΣ

Ελάχιστα ιδιοτελείς και κρυψίνοες συγχωριανοί μας που έμαθαν να είναι πάντα με το "κουβέρο" από την πρώτη στιγμή ενάρξεως της κριτικής μας έσπευσαν ασμένως να ταχθούν αλληλέγγυοι στη διαφεντεύσιμα παρουσία, χωρίς καν να μπουν στον κόπο να διερευνήσουν έστω και ένα θέμα που αναδείξαμε. Έγιναν συνήγοροι υπεράσπισης της

οὗτως πως λειτουργούσης δημοτικής αρχής. Διεκδικούν για τον εαυτό τους την αποκλειστικότητα γνώμης και θέσης για τα κοινά. Αυτοί γνωρίζουν, γιατί έχουν προϋπηρεσία. Και για να ισχυροποιήσουν τη θέση και την άποψή τους, επιδεικνύουν συμπεριφορές αναισθητικού υβρεολογίου και ασύστολης προπηλαξίας. Νομίζουν ότι μπορούν να υποσκάψουν και

να υπονομεύσουν την αλήθεια και παράλληλα την αξιοπρέπεια όλων εκείνων που αναδεικνύουν την ύπποτη διαχείριση των δημοτικών υποθέσεων και των οικονομικών.

Δεν υπήρξαμε αλεξίπτωτες σε αυτή την περιοχή και ούτε τώρα ανακαλύψαμε την κριτική, γιατί δήθεν έχουμε προσωπικά με κάποιους, υποκρυπτόμενες προθέσεις και επιδιώξεις διχόνοιας και βλάβης του τόπου μας και των ανθρώπων του. Εμείς μπορούμε να κοιτάμε κατάντα τους συντοπίτες μας, γιατί κάτι προσφέραμε. Έτσι νομίζουμε. Ούτε μας πλήρωσε κανείς αλλά ούτε και ψήφο ζητήσαμε για να τα οικονομήσουμε εκ παλαιού.

Αυτοί οι ελάχιστοι δρουν παρασκηνιακά και με σοβαρόφανετα. Προσπαθούν να εν-

ΝΕΚΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΕ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ ΤΟΠΟ;

Είναι ανεξήγητο για αρκετούς το γεγονός πως οι συντοπίτες μας δεν αντιδρούν, δεν ξεσηκώνονται ενάντια σε κείνους που με τις αποφάσεις τους υποβαθμίζουν συνεχώς την ποιότητα ζωής μας και κακοδιαχειρίζονται τον ιδρώτα και την αξιοπρέπεια μας. Κραυγές αγωνίας ορισμένων συμπολιτών και εκπροσώπων φορέων υπάρχουν. Αγωνίζονται να «ζητηθούν» εφημερίδες, έχουν ανοιχτό ακόμα το παρθένο στην εκπαιδα. Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως ο Ύπνος ήταν αδελφός του Θανάτου. Ας δώσουμε λοιπόν τον Ύπνο και ας πιστεύουμε πως έχουμε τη δύναμη όχι απλά να αντιδράσουμε αλλά και να υποχρεώσουμε εκείνους που έχουν την ευθύνη για τη συσώρευση των προβλημάτων στον τόπο μας να α-

ναθεωρήσουν πρακτικές και σχέδια, για να κάνουν αυτό που πρέπει και όχι αυτό που θέλουν.

Η σιωπή των αμνών οδηγεί στο σφαγείο, στη σούβλα και στην ψωτοριά. Πρέπει κάποτε να συνεδητοποιήσουμε πως οι κατ' επίφαση ταγοί μας θέλουν απλά να κάνουν τη δουλειά τους, αδιαφορώντας για τα υπόλοιπα.

Πρέπει επιτέλους να γίνουμε μια γροθιά, να πιστώσουμε στις δυνάμεις μας και να αξιόσωμε νόμιμη και δίκαιη συμπεριφορά, ίση με ταξική και διαφάνεια στα οικονομικά. Αν το πετύχουμε θα μπορούμε να διεκδικήσουμε τα

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

«Ουδέν καλό αμιγές κακού»

Του Ηλία Ιωάν. Κατσιμπόκη

Εκ του ρήματος ανταγωνίζομαι το ομόριζο ουσιαστικό ανταγωνισμός. Ας αρχίσουμε με μια ανατομία του ρήματος και στη συνέχεια του ουσιαστικού.

Ανταγωνίζομαι σημαίνει αγωνίζομαι εναντίον τινός, αντιπαράχομαι, αντιπαλεύω. Αγωνίζομαι εναντίον κάποιου για να επικρατήσω. Αυτό ανηχνεύουμε στα λεξικά. Τώρα προχωράμε στο ουσιαστικό ανταγωνισμός.

Ανταγωνισμός υπάρχει κάθε φορά που δύο ή περισσότερα άτομα γυρεύουν ταυτόχρονα ν' αποκτήσουν ένα και το αυτό αγαθό, μια ίδια θέση, μια ίδια δουλειά ή ακόμη μια ίδια επιθυμία. Ο ανταγωνισμός προκαλεί την αντίζηλια και επιβάλλει διάφορες μορφές πάλης. Ο οικονομικός ανταγωνισμός είναι η συχνότερη μορφή ανταγωνισμού. Βρίσκεται στην αφετηρία των ΠΙΟ ΛΥΣΑΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Οφείλεται στο γεγονός ότι τα οικονομικά αγαθά είναι σπάνια και στο ότι η κάρτησή τους από ένα άτομο ή από μια ομάδα αποκλείει αυτόματα τα άλλα άτομα ή τις άλλες ομάδες. (Λεξικό κοινωνικών επιστημών υπό ALAN BIROU γάλλου κοινωνιολόγου). Υπάρχουν και άλλες μορφές ανταγωνισμού: κοινωνικός, πολιτικός, επαγγελματικός κ.λπ.

Θα μπορούσαμε να ισχυρισθώ - άποψη καθαρώς υποκειμενική - ότι οι ανθρωπίνες σχέσεις είναι εντόνως ανταγωνιστικές ως απάντηση των κοινωνικοοικονομικών σχηματισμών κάτω από τους οποίους εξήσαν και ζουν οι άνθρωποι.

Ο ανταγωνισμός κρύβει μέσα του εξουσιαστικό φαινόμενο, που εκδηλώνονται έντονα, με την ικανοποίηση επιθυμιών πολυποικίλων μορφών και εντάσεων. Οι επιθυμίες αυτές, κυρίως εκφράζονται στο επίπεδο το αισθησιακό (ήδονη) το της γνώσεως και το της κυριαρχίας (εξουσίας).

Κατά τα ως άσχοληθούμε με τον θεωρητικό ανταγωνισμό - ψυχική του καταπιεστικού συστήματος - στην πιο σκληρή και ακραία μορφή του, την εξοντωτική, που οι θιασώτες του πιστεύουν ότι θα λύσει τα προβλήματα του ανθρωπίνου γένους, ενώ είναι ολοφάνερη η ολέθρια και βλαβερή, καταστροφική του επίδραση για τους ανθρώπους.

Μάλας για όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δράσης, στους οποίους ο ανταγωνισμός εμφανίζεται ως ευγενής φάλλα, ως δημιουργικός ανταγωνισμός, ως πρόσδος κ.λπ. Εγώ θα περιορισθώ στον παραγωγικό τομέα και ο καθένας ας αναλογισθεί ότι αυτό ισχύει και για κάθε άλλο τομέα της ανθρωπίνης δραστηριότητας.

Στον κοινωνικοοικονομικό σχηματισμό που ζούμε, εμφανίζεται ως αναγκαίο μέτρο επιβίωσης μια παραγωγική μονάδος αγαθών, ο ανελέητος ανταγωνισμός ελαχιστοποίησης του κόστους παραγωγής των προϊόντων της· και τούτο γίνεται διότι η Αγορά θ' απορροφήσει το φθηνότερο από δύο ομοειδή προϊόντα. Δύο ή περισσότερες παραγωγικές μονάδες ομοειδείς, θ' αρχίσουν ένα αγώνα δρόμου σε ανταγωνιστική βάση - και εννοώ εξοντωτικό αγώνα - για να παράγουν φθηνότερα προϊόντα ήτοι με ελάχιστη τιμή κόστους. Εάν αυτές οι επιχειρήσεις έχουν την ίδια τεχνολογία και τεχνολογία, εκείνο που απομένει να συμβάλει στη διαμόρφωση της τιμής κόστους του προϊόντος είναι ο άνθρωπος παράγων, με λίγα λόγια ο εργαζόμενος.

Αρα ο ανταγωνισμός, ανάμεσα σε ομοειδείς και ισομεγέθεις επιχειρήσεις στην προσπάθεια να επιτύχουν προϊόντα ελαχίστου κόστους, θα εκδηλωθεί στους ζωντανούς συντελεστές αυτών των προϊόντων δηλαδή στους εργαζόμενους. Ο τελικός αποδέκτης των αποτελεσμάτων ενός ανταγωνισμού στην προσπάθειά του να ελαχιστοποιήσει το κόστος παραγωγής ενός προϊόντος είναι οι εργαζόμενοι. Οι επιπτώσεις σ' αυτή την περίπτωση θα είναι οι εξής: Ή θα έχουμε απολύσεις εργαζομένων, ώστε οι δαπάνες μισθοδοσίας να μειωθούν και έτσι να μειωθεί παράλληλα και το κόστος παραγωγής των προϊόντων με αποτέλεσμα ν' αυξηθούν τα κέρδη της επιχείρησης (μείωση των εργαζομένων δεν σημαίνει μείωση της παραγωγής). Ή θα έχουμε αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, που εμφανίζεται με πολλές μορφές (αύξηση εργάσιμου χρόνου, εξοντωτική εκμετάλλευση του εργαζόμενου, εκμετάλλευση της αποκτημένης επίδεξιότητας κ.λπ).

Ομως, για κάθε προϊόν υπάρχει αντικειμενικός προσδιορισμός της τιμής κόστους, υπολογιζόμενης ως την μέση, κοινωνικά αποδεκτή, απόδοση ενός υγιούς κανονικού ανθρώπου, με βάση

τις επιστημονικές μεθόδους καθορισμού της, προτάσσοντας τον παράγοντα άνθρωπο με τις πραγματικές βιοτικές και κοινωνικές ανάγκες της εποχής του. Σκοπός του ανταγωνισμού είναι η μεγιστοποίηση του ΚΕΡΔΟΥς· έτσι δεν αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του καταναλωτή (καταναλωτής και εργαζόμενος είναι ο ίδιος) προσφέροντας φθηνά προϊόντα και τούτο για τον εξής λόγο. Εάν σκοπός του ήταν να εξυπηρετήσει τον άνθρωπο θα ήτο ικανοποιημένος με ολιγότερα ΚΕΡΔΗ έτσι ώστε και τα προϊόντα του να είναι φθηνά και να μην υπάρχουν αρνητικές επιπτώσεις για τους εργαζόμενους (απολύσεις, εντατικοποίηση της εργατικής δύναμης κ.λπ). Αρα ευλόγως συμπεραίνουμε ότι η κοινωνία μας δεν είναι ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ. Η κοινωνία μας έχει εκδηλώσει τα χαρακτηριστικά μιας ΖΟΥΓΚΛΑΣ ήσως και να τα υπερβαίνει.

Το λιοντάρι, το πιο άγριο θηρίο της ζούγκλας, αν και στερείται λογικής δεν κατασπαράσσει ζώα του είδους του, όμως ο άνθρωπος ως "λογικόν" ον κάνει αυτό που δεν κάνει το λιοντάρι στο είδος του.

Οι υπάρχων κοινωνικός σχηματισμός έχει θεοποιήσει το ΚΕΡΔΟΣ. Αυτό είναι ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΘΟΣ. Ο άνθρωπος υπάρχει εδώ για να ζει ανθρωπίνια και όχι να κερδίζει απάνθρωπα. Μείωση του κέρδους μιας επιχείρησης σημαίνει ανακατανομή του πλούτου, όρος απαραίτητος για την χωρίς αναστατώσεις και κλυδωνισμούς λειτουργία μιας πολιτείας. Πολιτεία χωρίς ομνιστικά στοιχεία δεν είναι ευνομιούμενη. Κοινωνία της οποίας τα μέλη της βρίσκονται σε σχέσεις ανταγωνιστικές και όχι αλληλέγγυες είναι απάνθρωπη, βάρβαρη, εξοντωτική, παράλογη.

Ο ανταγωνισμός δεν εκδηλώνεται ως εσωτερική ανάγκη για δημιουργική δραστηριότητα στους ανθρώπους, αλλά ως ένας εξαναγκασμός εξωτερικός, που στοχεύει σε ιδιοτελείς σκοπούς και όχι σε κοινωνικές αξίες και πρότυπα της εκάστοτε ιστορικής περιόδου και εποχής.

Ο ανταγωνισμός εκδηλώνεται ως ένας ακήρυχτος πόλεμος, εν δυνάμει, με εκδήλωση αρνητικά ως καταστροφικά αποτελέσματα για τους ανταγωνιστές. Επίσης καλλιεργεί ανάμεσα στους ανθρώπους έχθρες, αντιπαλότητες, αντιζηλίες, μίσση, εξοντωτικές τάσεις, τάσεις εκμηδένισης του άλλου και γενικά μία "πολεμική ατμόσφαιρα" μέσα στην κοινωνία· στον επιχειρηματικό δε τομέα συντελεί στο να δημιουργηθούν οικονομικά μεγαθήρια με συγκρίσιμη και ασανιστική άλλων οικονομικών δραστηριοτήτων. Υπάρχει μια διαπάλη μεταξύ των ανθρώπων με συνέπεια λίγοι να κάνουν τη ζωή τους και πολλοί να ζούνε τη χαμοζωή τους.

Ο ανταγωνισμός δεν γίνεται για αύξηση αγαθών προκειμένου να καλυφθούν ανθρώπινες ανάγκες αλλά αποβλέπουν στην αλόγιστη αύξηση των κερδών δηλαδή κυριαρχία ή αρρωστημένη παθολογία του ΚΕΡΔΟΥΣ. Έτσι ο άνθρωπος γίνεται δούλος του χρήματος ήτοι σκλάβος των προϊόντων του σε μια βαθύτερη ανάλυση. Ο ανταγωνισμός ως δομικό στοιχείο μιας κοινωνίας σε όλη τη λειτουργική της γκάμα, είναι αυτό, που θα την οδηγήσει στην άρνησή της.

Ο ανταγωνισμός ως στοιχείο παραγωγής αφθονίας αγαθών έστω και αποβλέποντας στο κέρδος δεν θα μπορούσε να ικανοποιήσει τις πλασματικές, ψεύτικες και νόθες επιθυμίες των ανθρώπων, γιατί είναι ατελιωτες, όπως πολύ σοφά μας λέγει ο Επίκουρος στέλνοντας επιστολή στον μαθητή του Ισομένη· εάν θέλεις να καταστήσεις πλούσιον τον Πυθαγόρη, δεν πρέπει ν' αυξήσεις την περιουσίαν του αλλά να ΕΛΑΤΤΩΣΕΙΣ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΤΟΥ.

Αυτή είναι μια μεγάλη αλήθεια που επιδόθηκε πριν από είκοσι τρεις αιώνες και δεν έχει αξιολογηθεί ακόμη. Είναι κρίμα για το ανθρωπινό γένος, γιατί δεν ξέρει πού πηγαίνει· στην ανθρωποποίηση του ανθρώπου ή στην καταστροφή του; Ας ελπίσουμε ότι ο άνθρωπος θ' αρχίσει να σκέπτεται σοβαρά, συνετά και υπαρκτά.

TENTEΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΙΝΕΣ - ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ

ΤΕΝΤΟΠΑΝΑ

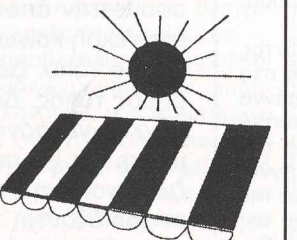
ΠΕΙΡΑΙΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΙΚΗΣ

& ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΕΣΙΩΤΗΣ

X.A. Μουρκούση (Γκανουγιάννη) 27•15773 Ζωγράφου

τηλ. 77.58.362 • 77.16.274

ΜΙΚΡΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΣΕ...ΕΥΗΚΟΛΑ ΑΥΤΙΑ ΤΑ ΛΕΝΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ...ΓΙΑΝΝΗΣ

Προτίμησέ με αυτό το φύλλο, να ασχοληθούμε με το πρωτοσέλιδο άρθρο μας με θέμα τα ναρκωτικά και τα σπασμένα της ειδήσεις - σχόλια αυτής της στήλης. Ας προβληματιστούμε και ας αφησυνιστούμε, γιατί το πρόβλημα χτυπά την πόρτα, τη δική μας, του συγγενή μας, του φίλου μας, του χωριανού μας.

Κώστας Θ. Κώτσης Ένας δικός μας άνθρωπος

Ο Κώστας Θεοφάνης Κώτσης, είναι γιος της χωριανής μας Ολυμπίας Κ. Κατσιμπόκη, γεννημένος το 1959, πτυχιούχος φυσικός του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Με άριστα πήρε τον τίτλο του Διδάκτορα Φυσικής από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Από το 1994 είναι επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Φυσικής. Παράλληλα, διδάσκει στο Διδασκαλείο του Πανεπιστημίου, που είναι ένας μεταπτυχιακός θεσμός, διετούς διάρκειας, για δασκάλους της πρωτοβάθμιας εκπαί-

δευσης που ήδη υπηρετούν.

Είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου Φυσικής του στερεού φαινομένου της γης (με αντικείμενο τις σεισμικές προγνώσεις και τη μέθοδο Β.Α.Ν.).

Είναι μέλος επιστημονικών συλλόγων και οργανώσεων, με πλούσια αρθρογραφική επιστημονική παρουσία, σε ελληνικά και διεθνή επιστημονικά έντυπα.

ΕΜΕΙΣ, ως Σελλαδίτες, του ευχόμαστε ακώλυτη και δημιουργική επιστημονική εξέλιξη προς όφελος της επιστήμης και του ανθρώπου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΣΧΟΛΙΑ

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Στην αρμοδιότητα των Δήμων και Κοινοτήτων είναι οι συντηρήσεις και επισκευές των σχολείων και για τον λόγο αυτό το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ενέκρινε πίστωση 83.060.000 δρχ. για το νομό Άρτας. Στον Δήμο μας δόθηκαν 4.151.628 δρχ.

ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Στις 4 Σεπτεμβρίου 2000 έγινε η ΓΣ του Κέντρου Πρόληψης, όπου υπήρξε έντονος προβληματισμός για το μέλλον της λειτουργίας του Κέντρου, λόγω οικονομικής στενότητας. Το Κέντρο χρηματοδοτείται κατά 50% από τον ΟΚΑΝΑ και κατά 50% από τους τοπικούς φορείς που συμμετέχουν. Με πρωτοβουλία της Νομαρχίας το Μάρτιο έγινε συνάντηση των Δήμων του Νομού, όπου παρέστησαν έξι (6) απ' όλους τους Δήμους και εξεδήλωσαν το ενδιαφέρον να αποτελέσουν μέλη της διευρυμένης σπτικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με ελάχιστη ετήσια εισφορά 500.000 δρχ. Από όλους τους Δήμους, μόνο ένας ανταποκρίθηκε, ο Δήμος Αμβρακικού. Οι υπόλοιποι Δήμοι που είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον (Πέτα, Καραϊσκάκη, Ηρακλείας, Αγάντων, Αθμανιάς) δεν ανταποκρίθηκαν. Ο δικός μας Δήμος γιατί απουσίαζε; Δεν μας αγγίζει το πρόβλημα;

ΠΡΟΩΝΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ογδόντα αγρότες, από τους οποίους είκοσι έξι είναι γυναίκες, του νομού Άρτας, είχαν υποβάλει μέχρι 31 Ιουλίου αίτηση για πρόωγη συνταξιοδότηση. Η σύνταξη κυμαίνεται από 106-125.000 δρχ. Οι βασικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί αγρότης για πρόωγη συνταξιοδότηση είναι, η κατά κύριο επάγγελμα ενασχόληση την τελευταία δεκαετία, η ασφάλιση στον ΟΓΑ για το ίδιο χρονικό διάστημα, να είναι πάνω από 55 ετών και ως το 65ο έτος της ηλικίας και να κατέχει όριο αγροτικής γης, ή μονάδες ζώων, που έχει ορίσει το Υπουργείο Γεωργίας για κάθε εκμετάλλευση.

ΜΕ ΧΩΜΑΤΕΡΗ Η "ΑΡΑΧΘΟΣ"

Η Βιομηχανία χυμοποίησης "ΑΡΑΧΘΟΣ" αποκτά χλωματερή για τη φλούδα των πορτοκαλιών μετά την έγκριση κατά πλειοψηφία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων από το Νομαρχιακό Συμβούλιο. Η χλωματερή βρίσκεται σε περιοχή της Αγίας Παρασκευής Δήμου Αράχθου και επαρκεί για τις ανάγκες εναπόθεσης φλούδας για πέντε χρόνια.

ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Χ.Υ.Τ.Α.

Παράταση παραλαβής του έργου, χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, δόθηκε για την ολοκλήρωσή του, μετά τα προβλήματα που διαπιστώθηκαν σε αυτόν. Αβέβαιο είναι το πότε θα ολοκληρωθεί το έργο για να παραδοθεί στο Σύνδεσμο Διαχείρισης Απορριμμάτων για χρήση.

ΤΙΜΗ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ

Για τα πορτοκάλια η τιμή χυμοποίησης διαμορφώνεται φέτος στις 47 δρχ. όπου οι 37 είναι η επιδότηση και το υπόλοιπο είναι η τιμή που δίνουν οι βιομηχανίες, βάση της τριετούς σύμβασης, δηλαδή 10 δρχ. για το κοινό και 8 δρχ. για το μέριμν.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Ο Δήμαρχος Τετραφυλλίας κ. Γρέβιτας Αθανάσιος ενημέρωσε τους δημότες του Δήμου του για γενικά ζητήματα και ειδικά για κάθε ΔΔ με συνελεύσεις το μήνα Αύγουστο. Πραγματοποιήθηκαν συνελεύσεις στις 4/8 στο ΔΔ Ελάτης και ΔΔ Μεγαλόχαρης, στις 5/8 στο ΔΔ Αστροχωρίου, στις 10/8 στο ΔΔ Καστανιάς, στις 11/8 στο ΔΔ Μεσοπύργου, στις 12/8 στο ΔΔ Μηνανιών και στις 19/8 στο ΔΔ Πηγών. Ο ίδιος Δήμος με δική του πρωτοβουλία, ενημερώνει και τους απόδημους με συγκέντρωση που πραγματοποιεί μία φορά το χρόνο στην Αθήνα. Εμείς τότε θα δούμε αντίστοιχο πρόγραμμα από το Δήμο μας;

ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΕΣ ΠΑΛΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Παιδικές μνήμες

ΚΑΙΡΟ με τυραννούσε μια πολιορκία τρισιδιάστας: Ιδέας - καμίου - πόνου. Έτσι, προσπάθησα να μοντάρω ξεθωριασμένες μνήμες, να ανανεώσω Σελλαδίτικες παιδικές μου εικόνες.

Αποφάσισα να ξαραχνιάσω μνήμες δεκαετιών, όταν τότε, πήγαινα για καυσόξυλα φούρνο στο Σελλαδίτικο λόγγο, με τη μάνα μου, κουβαλώντας τα στο σπίτι μας, φορτωμένα σε μια ντροπική δική μας, φορδάρ.

Διαβαίνοντας από τον Αι - Γιώργη μας, στην κορυφή του χωριού, κάναμε το σταυρό μας, με μια ανέκφραστη προσευχή της στιγμής.

Κι άλλο σταυροκόπημα στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής, περνώντας έξω από τον ιερό χώρο του νεκροταφείου του χωριού μας, στη θέση "ταμπούρια", που έχει ζωή εξήντα τεσσάρων χρόνων, από το 1937, ενώ το εκκλησάκι είναι μεταγενέστερο, με κτήτορα (δωρητή), Σελλαδίτισσα. Είναι ανακαινισμένες και οι δύο εκκλησίες χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες των εκκλησιαστικών μας συμβουλίων.

Ανεβαίνοντας στο "Ανάθεμα", απολαμβάνεις μια εντυπωσιακή πανοραμική θέα. Κάτω, ανατεύεις το χωριό μας, με υψόμετρο εξήντα (60) μέτρων. Μακρύτερα, πιο αλάργα, το Σελλαδίτικο κάμιο, που τελειώνει στον άδεντρο, γυμνό λόφο (Βαλαώρα) της Περάνθης, που αρχίζει από την πόλη της Άρτας - την αρχαία Αμβρακία - και τελειώνει ξεθωριασμένο κοντά στο χωριό Συκές, ξαπλωμένος σε μια απόσταση δεκατριών (13) χιλιομέτρων. Στο μακρύτερο ορίζοντα, μετά τη Βαλαώρα, η σπατιά απλώνεται πιο πέρα, εκεί νοτιοδυτικά, στον ήμερο που καθρεφτίζει Αμβρακικό Κόλπο και ορίζει τον ορίζοντα. Ολόγυρα μας υψώματα και λαγκαδιές, χλωροπράσινα, μια φυσική μαγευτική ζωγραφιά, που ξεκομίζει μάτια και ψυχή. Κελαρδούσαν τα πουλάκια και ο κελαδοφύλαρος κότοφας έδινε μια άλλη νότα σ' εκείνη την πτηνοσυμική πανδαισία.

Πιο πάνω, προς την περιοχή "Παλιοσελλάδων", που θεωρείται σαν η πρώτη εγκατάσταση του χωριού μας, το εκκλησάκι του Αι-Γιάννη, μας μάθωνε την όπια ανασφάλεια και φόβια, που κάποτε προκαλούσε εκείνος ο λόγος. Τότε άκουγες κύρια γιώδη, που ελεύθερα λογοβοσκούν και τα συντρεφει το γλυκοχαριτωμένο παίξιμο της φλογέρας του ταλαντούχου φλογερίστα Βαγγέλη Καρασιώλη, προσεκτικού επαγγελματία, περήφανου χωριανού μας.

Σχεδόν, κάθε οικογένεια είχε από μία γιδούλα, για το γάλα, το μαλλί και τα κατσίκια. Τους χειμωνιάτικους μήνες, ήταν αποκλειστικά οικίστα, γιατί γεννούσαν. Μετά την άνοιξη, τα φύλαγε ο επαγγελματίας βοσκόσ, που είχε και μερικά δικά του. Μια ποιμενική, ρομαντική ζωή, μια ζωή ανάμεσα με τη φύση, στην αγάπη μιας ολοκληρωμένης ατμόσφαιρας, που επικρατούσε ευνοϊκά στην ανθρώπινη ψυχή και υγεία.

Τούτο το ήμερο δάσος, ήταν καταφύγιο σωτηρίας χωριανών μας, από τη θύελλα των γεμνιών κατακτιτών. Καταφύγιο, από το 1943 μέχρι το φθινόπωρο του 1944, σε διάφορες το-

ποθεσίες, όπως: "Καψολόακα", "Μαυρόλογος", "Πλατανόακα", "Σκάλα". Από τούτο το Σελλαδίτικο λόγγο, με λογίων - λογίων θαμνώδη δέντρα, όπως σχινάρια (σχίνα), ρείκια, φελύκια, κουμαριές, προμηθεύονταν το χωριό μας με καυσόξυλα φούρνου.

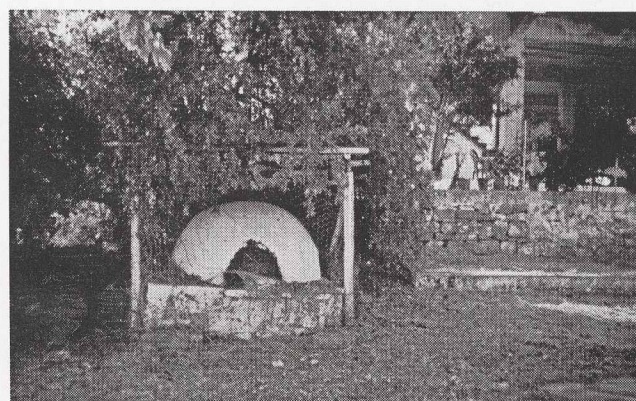
Αντρες και γυναίκες έκοβαν ξύλα. Άκουγες χτυπήματα τσεκουριών που έκοβαν ξύλα. Άκουγες και ομιλίες, κυρίως γυναικών. Παρατήρησα, όμως, πως οι γυναίκες ή-

Γράφει ο
ΓΙΩΡΓΟΣ Ε. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

ευγνωσύνης, της αξιοσύνης και της προσφοράς τους. Πολλά τα κεφαλάκια φορτωμένα εκείνων των γυναικών, κυριότερων, τότε, κι όχι μονάχα με φουρνοκαυσόξυλα. Ό,τι βάλε ο νους σου!

Όπως, τσουβάλια με σπορίματα, καλύτερες με φαγητά, για τον άντρα - σύζυγο και άλλους στο χωράφι, που ήταν για καλλέργεια, για σπορά, για θέρσιμό, για αλώνισμα, για....για....

Ο φούρνος μας, στην αυλή του σπιτιού, όπως διατηρείται ακόμα σήμερα, το 2001.

Σελλαδίτισσα κεφαλοφορτωμένη, με ζωνμένη την πόδια της νοικοκυράς. Είναι η Βασίλκ Κ. Πελεκουδά.

Μια ιεροτελεστία, με σχετική κούραση, όμως και μια ικανοποίηση και χαρά της άξιας Σελλαδίτισσας νοικοκυράς, αφέντρας και κυράς. Όλα τα σπίτια είχαν το δικό τους φούρνο.

Μια γυναίκα, γνώριμη Σελλαδίτικη φωνή, ακούω να μου λέει επτακτικά, να σταθώ λίγο ακόμα, χέρια του εργατικού, αθρόου, δημιουργικού στις γυναίκες, ως δείγμα αναγνώρισης και Σελλαδίτη και άσους από τη φαμελιά του μπο-

πέτρες, με πέτρες και άλλα υλικά να κτίσουν το σπίτια τους ή κάποιο τοίχο. Ανάμεσα κεφαλής και φορτίου, έβαζαν την πεδιλόα* για να σταθεί το φορτίο και να μην πιέζει άμεσα και ανυπόφορα το κεφάλι. Πόσες φορές, έλεγαν εκείνες οι αντρογυναίκες, από το βάρος του φορτίου των κεφαλοφορτωμάτων τις δύο λέξεις: "Έχω κεφαλόγρια!"

Κλείνοντας τη μικρή αυτή αναφορά στις Σελλαδίτισσες, πρέπει να πω ότι από εκείνο το λόγγο, το έτος 1957 απαλλοτριώθηκαν εκατοντάδες στρέμματα και δόθηκαν σε ακτήμονες χωριανούς και με μηχανήματα, όμως με τον κσμά και το τσάπι, με τα ροζιάρμένα

χέρια του εργατικού, αθρόου, δημιουργικού στις γυναίκες, ως δείγμα αναγνώρισης και Σελλαδίτη και άσους από τη φαμελιά του μπο-

ρούσαν. Αξιοποιήθηκαν με τη δεντροφύτευση ελιάς και αμυγδαλιάς, με χιλιάδες δέντρα, με αφάνταστο κόπο, ιδρώτα και ταλαιπωρία. Αληθινός δόλος! Άλλαξε το τοπίο. Ημέρησε η περιοχή, έγιναν, ανοιχτήκαν στράτες, πηγαίνουν τρακτέρ και γυρίζουν φορτωμένα οδοί.

Βέβαια, άλλη ήταν η απόδοση τα πρώτα χρόνια και λιγότερη τώρα, γιατί ο τόπος "εξπλύθηκε" από τις βροχές, αφού το έδαφος είναι επικλινές, έχει κατηφοριές, φτωχότερη η παραγωγή ακόμα, όταν έχει αναβροχία, όταν δεν βρέχει. Θυμάμαι τα λόγια του συμπάσστατου χωριανού μας, μακάριου μπάρμπα Δήμου Σαπρίκη. "Αγροτικές προκοπές".

Και τότε και σήμερα η κάθε δυσκολία και κακοτυχία της ζωής, δεν σκότωσαν το χαμόγελο του Σελλαδίτη, δεν μάρναν τη διάθεση για χωράτι, διατήρησε, διατηρεί ατόφια την πολιτισμένη διασκέδαση, όταν, όποτε και όπου το καλεί η περίπτωση. Είχε και έχει, γενικά, πνεύμασολογική εντυπωσιακή, υποδειγματική. Αυτοαποδεικτική απόδειξη της συλλογικής συμμετοχής και προσφοράς των, αρκετά έργα στο χωριό μας, τα οποία εκτός από την πολιτιστική λειτουργία και αισθητική τους αξία, αποτελούν σύμβολα συλλογικής προσπάθειας και προσφοράς, για μας τους Σελλαδίτες, όπως ενδεικτικά: Εκκλησίες και καμπαναριά, το ρολόι, το Πολιτιστικό Κέντρο, γυμνάσιο και άλλα.

Στον ίδιο βαθμό και παλιό, ζούμε αυτό το πνεύμα της συλλογικής συμμετοχής και στον κάποιο του χωριού μας και στον ετεροδημιτή και στον μετανάστη εσωτερικού και εξωτερικού. Στον κάθε Σελλαδίτη της διασποράς, που έμεινε και έγινε ακόμα μια Σελλαδίτης, ευαίσθητος και ρομαντικός, πρόθυμος και μαχητικός, ανιδιοτελής αυτοοργανισμένος.

Μήπως και η φιλομαθεία του; Αναφέρω μόνον, ταχικά και ενδεικτικά, πως οι εκπαιδευτικοί μας, όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, καλύπτουν μεγάλο αριθμό.

Ο λόγος του Σελλαδίτη, λόγος! Απλός, ευθύς, σαφής, δίχως γρίφους και ταπεινωτικά υπονοούμενα. Συχνά διανοημένος με το ανάλογο μάλο, πηγάδι, αυθόρμητο αστείον, που δημιουργεί ένα κλίμα ευχάριστο, συμπαθές, οικειότητας και εμπιστοσύνης. Αναγνωγνείται ο ιδιος!

Τούτο το φευγαλέο αχνοπερπάτημα στα περασμένα, και τωρινά - ήταν, είναι για μένα, μια ψυχοπνευματική ανάσα μαζί και τοποταρική αναβάτιση.

Γύρισε, με γεμάτο τον τρουβή - ντροβή της μνήμης, με πολλά και πολύτιμα καλούδια. Προσπάθησα να δώσω, μέσα από τα φύλλα, και επιμελημένα "ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ" μιας ένα ταπεινό, ένα ελάχιστο παρών στο ηθικό χροίο μου. Μια δειγματοχρονική καταγραφή. Είναι μια συναισθηματική ανανέωση, ένα γλυκό αγιάτρευτο τοποταρικό Σελλαδίτικο δημιουργικό πάθος, που βέβαια, δεν είμαι ο μόνος!...

*Πεδιλόα: Φανταστείτε ένα κουλούρι, περιτυλιγμένο με πανί ή πανιά γύρω - γύρω, χωρίς να χάνει τη μορφή και το σχήμα του.

Η Σύνταξη

ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ & ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΠΑΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ο.Ε.

ΚΟΜΠΟΤΙ ΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ.: 0681 - 66038

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΣΕΡΓΙΑΝΝΗ

Καλή σας μέρα, καλό μήνα.
Υπομονή και ψυχραιμία.

● **Πρωταγωνιστικό ρόλο** στη διαφθορά έχει σημαντικός αριθμός αυτοδιοικητικών αρχόντων της χώρας μας, κατά τον συνήγορο του πολίτη. Δεν είναι τυχαία η διαπίστωση. Οι περισσότεροι εξ αυτών σάλπισαν επέλαση κατά των οικονομικών των ΟΤΑ. Εγκατέστησαν την αδιαφάνεια και τη συναλλαγή. Έκαναν σημαία τους το πλιάτσικο και την αρπαχτή. Αρνούνται τον έλεγχο με την έωλη και προσημαστική αιτιολογία της δήθεν λαϊκής εντολής. Απολογισμό επιθυμούν να κάνουν στο τέλος της τετραετίας, γιατί αυτό τους βολεύει. Η διαφάνεια και η ενημέρωση είναι για όλους αυτούς ψιλά γράμματα. Δεν δέχονται τον έλεγχο, δεν αισθάνονται την ανάγκη του απολογισμού σε κάθε περίπτωση. Λειτουργούν με ασυγκράτητο εκνευρισμό, με απουσία ίχνους ψυχραιμίας, με αθεράπευτη έπαρση, χαμέρπεια, αναιδεια και χυδαιότητα προκειμένου να αντιμετωπίσουν πολίτες που επιστημαίνουν και αναδεικνύουν κακοδιοίκηση και κακοδιαχείριση. Προκειμένου να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους υβρίζουν κάθε νοχλητικό. Προσποιούνται τον αδιάφορο και προσπαθούν να εμφανίζουν το μαύρο, άσπρο. Αγνοούν ότι η αλήθεια δεν θρυμματίζεται και η σωπή των φιλήσυχων δημοτών τους δεν είναι κατ' ανάγκη συναίνεση και αποδοχή.

● **Ποιος υπεύθυνος** της αυτοδιοίκησης του τόπου μας και με ποια απόφαση συμβουλίου επιτρέπει σε απορριμματοφόρο γειτονικού δήμου να εναποθέτει τα σκουπίδια στο χώρο της Λάμπρας; Βέβαια μετά τις επισημάνσεις μας το δρομολόγιο του αυτοκινήτου γίνεται από αγροτικό δρόμο της Λιμνής. Ζητάμε από τους φορείς των Σελλάδων να τερματίσουν το εγκατασταθέν παράνομο καθεστώς με συνδρομή της αστυνομικής αρχής. Αρκετά όπως φαίνεται ανεχθήκαμε τις ίντριγκες και τις συμφωνίες διάφορων ανευθυνο-υπεύθυνων που μας θεωρούν μουζικούς.

● **Σε σύγχυση προφανώς βρίσκονται κάποιοι.** Πρακτικά συνεδριάσεων ζητήσαμε και ζητάμε πλην όμως δεν μας τα δίνουν. Σε δυο-τρεις περιπτώσεις μας έστειλαν αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου. Άλλο πράγμα είναι τα πρακτικά και άλλο πράγμα οι αποφάσεις. Δεν πιστεύω να αγνοούν την ελληνική γλώσσα. Ούτε και πιστεύω να πείσουν τον Εισαγγελέα ο οποίος παρήγγειλε να μου δοθούν τα πρακτικά. Αυτή την αυθαίρετη, παράνομη και φασίζουσα λειτουργία των καποδιστριακών δήμων, δυστυχώς, ούτε οι πολιτικοί γεννητορές τους έχουν διάθεση να τερματίσουν. Οδήγησαν νομοθετικά σε υποχρεωτικές συνενώσεις και άφησαν τους δήμους να πορεύονται χωρίς πυξίδα και χωρίς κανένα έλεγχο. Ότι και όποιος προλάβει. Ο Ε. Βενιζέλος κάτι ήξερε και διέλυσε αυτά τα βαυαρικά κατασκευάσματα.

● **Νάτα μας. Και γκαζάκια στο Κομπότι.** Η πρακτική της τρομοκρατίας και στον τόπο μας. Ας αντιληφθούν κάποιοι που οδηγούν τα πράγματα. Η δήθεν πολιτική της ανάπτυξης διά των καφωδίων και των διαφθορών απέδωσε. Οι έμποροι ναρκωτικών αλωνίζουν. Οι κουλχερήδες αποδίδουν σε κάποιους αφού καταληστεύονται πολλοί. Τα ήθη αμβλύνονται σε βαθμό επικίνδυνο με μπροστάρηδες επωνύμους της τοπικής πολιτικής. Και όλα αυτά εν ονόματι της προόδου του τόπου. Οι γονείς, το σχολείο και οι σώφρονες συμπολίτες ας εξεγερθούν. Η εκκλησία ας επενδύσει στο φρονηματικό ρόλο της, αντιπαρερχόμενη τις όποιες αιτιάσεις που στοχεύουν στον παραγκωνισμό της. Οι επιθέσεις εναντίον της είναι εκ του πονηρού και εντάσσονται στο σχέδιο της αδρανοποίησης και αποκοπής της από την κοινωνία. Ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν και τι επιδιώκουν κάποιοι του "φωτισμένου" παρασκήνιου.

● **Με μαρτυρία της συγχωριανής παιδαγωγού και Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου**

Σελλάδων ο Δήμαρχος μάς υπέβαλε μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση. Η εν λόγω κυρία Σπυριδούλα Τζουβάρα μετέφερε διάφορα άρθρα, ψευδή και ανυπόστατα ως λεχθέντα από μένα κατά του Δημάρχου και εκείνος έσπευσε να με μηνύσει προφανώς για να εξισορροπήσει και να ισοσκελίσει τα πράγματα, αντιπαράσσοντας τη δική του μήνυση, στην υποβλήθείσα δική μου εναντίον του για αυτοπόδεικτη εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμιση διά του τύπου (εφημ. "ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ"). Η κυρία δασκάλα και Πρόεδρος του ΤΣ Σελλάδων, πέραν των ψευδολογιών της και της πολυπραγμοσύνης της, με ευθύνη της ανέλαβε και τις συνέπειες των πράξεών της. Μπορεί να μην τις υποθέτει και να μην τις γνωρίζει, αλλά καλό είναι να συμβουλευτεί και κατένα δικηγόρο. Οι εκπλήξεις που θα δοκιμάσει θα είναι σκληρές και δυσάρεστες. Πρέπει να γνωρίζει ότι δεν είναι όλα τα πράγματα χαβαλές. Εμείς ό,τι θέλουμε να πούμε το λέμε και το γράφουμε χωρίς φόβο και χωρίς πάθος. Όσοι λοιπόν εξήλυσαν δόξα και θέση "Ηρακλέων και Ηγεμόνα" ας αναλάβουν την ευθύνη και το κόστος των ενεργειών τους.

● **Στις 4.10.2001 η τοπική αστυνομία συνέλαβε** τους οδηγούς τεσσάρων φορτηγών αυτοκινήτων για παράνομη αμοληψία από το Κομποτέικο ποτάμι και τους οδήγησε στο αυτόφωρο. Αυτό έγινε γιατί εμείς αναδείξαμε το θέμα. Τόσα χρόνια, τόσο υλικό που αφαιρέθηκε άναρχα από το ποτάμι για εμπορία και ασφαλώς τόσα κέρδη από τον εγκατασταθέντα αποκλειστικά άλλο εργολάβο δεν συνεκίνησε κανένα. Ούτε τις κατά το νόμο αρμόδιες αρχές αλλά ούτε και τους κύριους και κατέχοντες υπεύθυνους της αυτοδιοίκησης, γιατί είχαν, υποστηρίζουν, αντισταθμιστικά οφέλη. Ποια λοιπόν ήταν τα αντισταθμιστικά οφέλη; Μήπως μια αμαξία χαλίκι στην παιδική χαρά της Λεύκας; Με ποια απόφαση και ποίου οργάνου έγιναν διαπραγματεύσεις με τον θορυβωδώς εγκατασταθέντα τότε εργολάβο; Οι δημοτικοί άρχοντες είναι κατ' ανάγκη χωροφύλακες του τόπου τους, εκτός και αν ενδιαφέρονται μόνο για τίτλους ευγενείας και εγωπαθείς συμπεριφορές, όπως παλιότερα έγραφε η εφημερίδα της μητροπόλεως του δήμου. Κάποτε πρέπει να αναλαμβάνουν και τις ευθύνες τους όχι να τις μετατοπίζουν σε άλλους.

● **Ενόψει της περιόδου χυμοποίησης εσπεριδοειδών** ο εργοστασιάρχης δεν προέβη στις αναγκαίες ενέργειες για τη λύση του προβλήματος της εναπόθεσης της φλούδας. Φαίνεται και φέτος θα υπολογίζουν σε παράνομες λύσεις. Φαίνεται και φέτος θα χτυπήσουν κάποιοι τις καμπάνες για να εκβιάσουν καταστάσεις, νόμους και αρχές. Μέχρι τώρα τα "επιθετικά εξτρέμ" διαγκωνίζονται για το ποιος φορέας θα διαχειριστεί τη φλούδα. Η αναμέτρηση των ανταγωνιστών προβλέπεται σκληρή, γιατί η εναπόθεση της φλούδας θα τιμάρει 2 δρχ. κατά κιλό. Όσο για το περιβάλλον, αφήστε να να κουρεύεται. Τα όβολα να λείψουν και αυτό βέβαια πάντα για το συμφέρον των...αγρωτών.

● **Πότε πρόλαβαν κιάλας να αναπτύξουν κοινωνικές σχέσεις** με τον μισθωτή του εργοστασίου χυμοποίησης, πότε έγιναν κολητάρια και τον καλούν σε οικογενειακές χαρές, είναι ένα ζητούμενο. Πάντως ο ίδιος δεν αισθάνθηκε βολικά και χρειάστηκε η συνοδεία άλλου λαοπρόβλητου υπεύθυνου φορέα. Όπως μας είπαν, το δώρο δεν ήταν σε φάκελο, αλλά σε κουτί. Και ούτε καν αργυρό αλλά επάργυρο. Εμείς πάντως ευχόμαστε στα παιδιά να ζήσουν ευτυχισμένα.

● **Επεισοδιακή ήταν η συνεδρίαση ΔΣ φορέα του τόπου μας.** Η μοιραία τίναξε στον αέρα ακόμη και συγγενείς. Αγνοούν ίσως κάποιοι ότι στο λουφέ μπροστά δεν υπάρχουν συναισθηματισμοί. Το ζήτημα είναι πώς κατανέμονται τα οφέλη και τα οφίτσια. Χώρια που κάποιοι σκέπτονται να παραιτηθούν από αξιώματα επειδή έπαυσαν να μοιράζουν τις επιδοτήσεις. Τα φιλοδωρήματα και τα λάθη στην πρόσθεση είχαν το ενδιαφέρον.

● **Σιωπή νεκροταφείου** επέβαλαν οι νεόκοποι διαχειριστές των δημοτικών πραγμάτων. Ούτε το πολυδιαφημισμένο δελτίο τύπου δεν βγάζει πια ο δήμος Κομποτίου. Φαίνεται ότι ο δημοσιοσχεσστής υπεύθυνος έχει πολλές ασχολίες και δεν προλαβαίνει. Όσο για την ενημέρωση των δημοτών ούτε λόγος να γίνεται. Ποιος τους λογαριάζει αυτούς;

● **Μπορούν οι Σελλαδίτες δημοτικοί σύμβουλοι** Ν. ΜΠΕΛΗΣ, Ν. ΡΑΠΤΗΣ, ΣΠΥΡ. ΤΖΟΥΒΑΡΑ και Μ. ΠΟΥΛΟΣ να μας πληροφορήσουν για το τελικό ύψος του έργου προ του Δημ. Σχολείου Κομποτίου; Εμείς σας διαβεβαιώνουμε ότι έχουν μεσάνυχτα. Εάν παρ' ελπίδα κάποιος γνωρίζει, ας μας διαφεύσει. Καιρός λοιπόν να βγουν στο προσκήνιο με ξεκάθαρη απάντηση για να ενημερωθούν πρωτίτως οι συγχωριανοί και γενικά όλοι οι δημότες. Ας το τολμήσουν λοιπόν για να μη λένε στους καφενέδες διάφορα, αποδίδοντας σε μας κακοπιστία και διάθεση λασπολογίας. Θάρρος λοιπόν γιατί αλλιώς θα υποθέσουμε ότι είναι δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι. Περιμένουμε.

● **Κάποιοι θρασυδείλοιοι τυφλοπόντικας** με επιστολή που έστειλε στην εφημερίδα μας σχολιάζει δημοσιευθείσα επιστολή του δημοτικού συμβούλου Ευάγγελ. Στούμπου. Η επιστολή έχει ημερομηνία "Κομπότι 2 Σεπτεμβρίου 2001". Είναι γραμμένη σε γραφομηχανή (γραφομηχανές έχουν μόνο κάποιες υπηρεσίες και μερικοί γραφειοκράτες της πλάκας) και ταχυδρομήθηκε από την Άρτα. Ο επιστολογράφος χρησιμοποίησε ως ονοματεπώνυμό του το Δ. Χαβέλας. Το βέβαιο είναι ότι κρύπτεται πίσω από αυτή την υπογραφή "λεβένταγας" κουκουλοφόρος που προφανώς δρα στην κεντρική δημοτική σκηνή. Ο κ. Στούμπου, για τον οποίο η στήλη δεν μπορεί να εκφραστεί κολακευτικά για τη δημοτική λειτουργία του έχει το θάρρος και τη γενναϊότητα στις επιστολές του να βάζει φαρδιά - πλατιά την υπογραφή του και τα τηλέφωνα του. Η επιστολή έχει ενδιαφέρον γιατί ο πλαστογράφος αφενός έχει πρόσβαση στα πρακτικά του δήμου (αλήθεια ποια πρακτικά;) τα οποία επικαλείται και αφετέρου "καρφώνει" πέραν του κ. Στούμπου και τον Δήμαρχο, δντηματικά και επαγγελματικά για συγκεκριμένες πρωτοβουλίες του που προκάλεσαν θύελλα αντιδράσεων (ΒΙΟΠΑ, ΣΦΑΓΕΙΑ κ.λπ.). Παράλληλα θέλησε να διαφημίσει κάποιους της δικής του υποομάδας, υπογραμμίζοντας και τις μελλοντικές του προθέσεις. Στο τέλος της επιστολής του γίνεται συνήγορος της δημοτικής αρχής και μας καλεί να στείλουμε στη δικαιοσύνη εκείνους που δε σέβονται το δημοτικό χρήμα. Ας μην βιάζεται τόσο πολύ. Ο ίδιος δε θάνα απέξω. Σε μας δε μένει καμιά αμφιβολία για το ποιος είναι ο επιστολογράφος και ποιοι είναι οι στόχοι του. Τουλάχιστον ας έχει το θάρρος αυτά που σχολιάζει κρυπτόμενος να τα πει δημόσια χωρίς κουκούλα. Αλλά από ποιον ζητάμε λεβεντιά; Από γυμνοσάλιαγκες και μπλάνες;

● **Απαντήσεις στα ερωτήματά μας δεν δίνουν,** δημόσιο απολογισμό δεν κάνουν, λαϊκές συνελεύσεις αποφεύγουν να πραγματοποιήσουν. Ειδικότερα στο ΔΔ Σελλάδων δεν τόλμησαν ούτε να το σκεφθούν. Να δούμε, επικείμενης της εκλογικής χρονιάς, θα πραγματοποιήσουν έστω και μία απολογιστική των δραστηριοτήτων τους ενημέρωση; Δεν το πιστεύω γιατί δεν έχουν τα κότσια κάποιοι και τις αντοχές να αντιμετωπίσουν κατά πρόσωπο τους δημότες. Δεν αντέχουν το διάλογο και την κριτική. Δεν μπορούν να λειτουργήσουν δημοκρατικά κάποιοι με φασίζουσα συμπεριφορά. Οι ίδιοι έχουν τους λόγους τους για να κρύβονται. Χάνουν όμως την ευκαιρία της ζωής τους να αποδείξουν την "κακοπιστία μας", "τις συκοφαντίες μας" και τα "ψευδολογήματά μας". Τολμήστε το κύριε!!! Όχι βέβαια κρυφά, αλλά με προαναγγελία για να είμαστε όλοι εκεί.

● **Αναζητείται εναγωνίως από τους συγχωριανούς μας δημοτικός σύμβουλος** για διάφορους λόγους και ειδικότερα για επίλυση

προβλημάτων που τους απασχολούν. Δεν εμφανίζεται καθόλου ή σχεδόν καθόλου στο χωριό. Ούτε για ένα καφέ ή στο κάτω - κάτω για τη βόλτα του δεν έκανε τον κόπο να έρθει καιρό τώρα. Μερικοί συγχωριανοί λένε όταν πού και κάποτε εμφανίζεται μόλις φθάσει στην πλατεία γκαζώνει το αυτοκίνητο και φεύγει για το σπίτι του. Ούτε καν χαιρετισμό δι' αντάσεως της χειρός δεν απευθύνει στους συγχωριανούς του. Οι συγχωριανοί τον τιμήσαν με την ψήφο τους, ενώ αυτός τους υποτιμά με τη συμπεριφορά του. Έτσι αντιλαμβάνεται την αποστολή του. Μπράβο του και εις ανώτερα. Να τον χαίρονται οι συγχωριανοί και όσον ούπω να τον ξεαναψηφίσουν. Σε εμάς να μην παραπονούνται για την εξαφάνισή του.

● **Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Σελλάδων** δρομολόγησε ενέργειες για δημιουργία βιβλιοθήκης στο χωριό μας. Εμείς δεν θα επαινέσουμε απλά την προσπάθεια, αλλά θα παρακαλέσουμε όλους τους φίλους και τους συγχωριανούς να συνδράμουν την κίνηση αυτή. Στόχος καθενός πρέπει να είναι η αποστολή ενός τουλάχιστον βιβλίου κάθε χρόνο στο Σύλλογο του χωριού μας. Κάποιοι άλλοι μπορεί να στέλνουν χρήματα για το συγκεκριμένο σκοπό. Εμπρός λοιπόν να δειξουμε την αγάπη μας και το ενδιαφέρον μας για τον πνευματικό αυτό σκοπό.

● **Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδρομή της Αδελφότητας Σελλαδιτών Αθήνας στο Μυστρά.** Στην εκδρομή συμμετείχαν και αρκετά νέα παιδιά, που είχαν την ευκαιρία να ακούσουν με προσοχή την συμπατριώτισσα και φίλη καθηγήτρια Μαρία Ραβανού στα όσα χρήσιμα και σημαντικά ιστορικά στοιχεία παρέθεσε.

● **Σύμφωνα με συζητήσεις** που είχαμε στο χωριό, οι Ζορμπαλαίοι προτίθενται να διευκολύνουν την επέκταση της πλατείας αρκεί η δημοτική αρχή να ανακατασκευάσει τον πέτρινο μανδρότοχο. Ας ελπίσουμε ότι θα αδράξουν την ευκαιρία για κάτι καλό στο κέντρο του χωριού μας.

● **Τι συμβαίνει με το έργο από οικία Χριστοκόστα μέχρι τον εθνικό δρόμο;** Γιατί είχε αναστάσει ο αρμόδιος δημοτικός σύμβουλος; Ποιος ελέγχει τον επιβλέποντα; Εμείς πάντως δεν είμαστε εκείνοι που αφήνουμε σκιάς στην εκτέλεση έργων με απευθείας αναθέσεις. Πάντως όπως εκτελείται το έργο καλό είναι τώρα το χειμώνα οι χρήστες του δρόμου ας έχουν και κανένα φουσκωτό σκάφος για να τον διασχίζουν.

● **Το σύστημα απορροής ομβρίων υδάτων** στα οικόπεδα και τα χωράφια του χωριού μας έχει κατάταξη και όνομα. Σαϊτάρια, μεσοχάντακα, χαβούζια, ρέμματα και ποτάμια. Δεν πιστεύω να τα αγνοούν οι γαιοκτήμονες δημοτικοί άρχοντες. Γι' αυτό ας φροντίσουν να τα διατηρήσουν ανοιχτά και εν ανάγκη ας τα διευρύνουν. Τα όμβρια νερά εκδικούνται και καταστρέφουν περιουσίες. Οι κοινόχρηστοι αύλακες δεν προσφέρονται χαριστικά σε οποιονδήποτε, αλλά ούτε μπορούν να αποτελέσουν τη δικαιολογία για κατασπατάληση χρημάτων. Εάν προκύψουν προβλήματα οι ευθύνες θα αναζητηθούν και θα καταλογιστούν.

● **Σε μεγάλη ταλαιπωρία υποβάλλονται** ηλικιωμένοι συγχωριανοί και συγχωριανές. Υποχρεώνονται σε μετάβαση στο Δημαρχείο, προκειμένου να πληρώσουν το νερό. Γιατί όμως; Έπαυσε να εκτελεί υπηρεσία στο ΔΔ Σελλάδων μια φορά την εβδομάδα η πρώην γραμματέας της Κοινότητας κ. Κων/να Πέτσα; Μπορούν οι αρμόδιοι να δώσουν εξήγηση;

● **Με αφορμή το πρωτοσέλιδο** στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας ο κ. Εισαγγελέας της Άρτας διέταξε προκαταρκτική εξέταση, προκειμένου να ασκήσει ή μη ποινικές διώξεις κατά των υπευθύνων του Δήμου. Η ώρα της κρίσεως ήρθε. Έκαστος κατά τα έργα και τις ημέρες του.

«ΕΛΛΑΔΑ 2004»

Εγκρίθηκε πίστωση 545 εκ. δρχ. για πρόταση που είχε υποβάλει ο Δήμος Αράχθου στο πρόγραμμα "ΕΛΛΑΔΑ 2004" σύμφωνα με την οποία θα κατασκευαστούν κλειστό γυμναστήριο, γήπεδο ποδοσφαίρου και στίβου ευρωπαϊκών προδιαγραφών, καθώς και γήπεδα τένις, μπάσκετ και βόλεϊ. Οι υπόλοιποι Δήμοι πιστώθηκαν με τα πα-

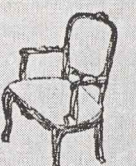
ρακάτω ποσά: Αρταίων 1 δις, Αθαμνίας 450 εκ., Αμβρακικού 196 εκ., Φιλοθέης 180 εκ., Πέτα 170 εκ., Ξηροβουνίου 170 εκ., Τετραφυλλίας 130 εκ., Καραϊσκάκη 120 εκ., Κομποτίου 117 εκ., Ηρακλείας 85 εκ., Βλαχέρνας 40 εκ. Γιατί ο Δήμος μας έπεσε στα χαμηλά;

ΝΕΟΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Ολοκληρώθηκε η διαδικασία ανασύνταξης των εκλογικών καταλόγων και στο Δήμο μας από 4012 είναι σήμερα εγγεγραμμένοι 4039.

ΜΠΟΡΕΙΣ! ΟΛΟΙ μας, είμαστε ανταποκριτές και αρθρογράφοι. **ΕΙΣΤΕ** όλοι εσείς οι αναγνώστες των «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ», κυρίως οι Σελλαδίτες.

Χειροποίητο επιπλο

ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΣ

Εργοστάσιο - Έκθεση
υψηλάντου 36 & πλουτωνός
ΔΑΦΝΗ - ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 9753317
9753475
FAX: 9753475